IX

1. Sanguszki i Czarneckiego Informacya z Odpowiedzią przeciwko mniemanemu Miastu Czerkassy, oraz Osiadłom Łomovato i Białozor. – str. 38.

2. Konwent Jasnej Góry Częstochowskiej zakonu S. Pawła contra Antoni Wybranowski, prob. i przeor i cały konwent Kanoników Regul. Lateraneńskich z Kłobucka. – (jako dublet ad 15036 III 5: II 14 ale usunięto) [illegible] str. 70

3. Zwinogrodzkiej starościny Sołtykowej. Replika na Odpowiedź Branickiego w sprawie Klucza Olchowieckiego uczyniona. – str. 20. K. alb. 6.

4. Wencesława Karer i Michała Szperle etc. Wyłuszczenie sprawy – przeciwko Janowi Pütz, kapitanowi i Franciszce z Braunerów tudzież Janowi Gantzowi i Janowi Janaszowi, jubilerowi. – K. alb. 12.

5. Ze strony Jana barona De Brea: Wykład sprawy – przeciwko Felixowi br. De Wulfius (względem zapłat prowizyi od Komornego mu zapłaconego na terminach). – str. 10.

6. Memoire Dans l'affaire du baron De Brea avec le Baron De Wulfius. (po polsku i franc.) str. 13.

7. Stroński Andrzej. Najjaśniejsza Delegacyo! (= Prośba o Dekret Executionis na generale Soldenhoffie) K. alb. 3.

8. Julianny z Kopp. Status causae contra Joannem Henricum Fridericum a Brükken (sprawa spadkowa) K. alb. 13.

9. Z strony Józefa Jerowskiego: Odpowiedź przeciwko Piotrowi Blankowi w sprawie o uznanie Blanka wspólnikiem Büdmera do zakupionej od Jer. [illegible] str. 65 + summaryusz manifestów i pozwów w tej sprawie poczynionych. – str. 3.

10. Franciszka Reinh. z Foelkenzahn, majora Przełożenie sprawy przeciwko Maur. Jerzemu Adamowi z Foelkenzahn. – K. alb. 3.

11. Róży z Platerów Strutyńskiej, wdowy i innych Strutyńskiego sukcesorów Replika przeciwko Piechowskiemu, Podkom. i Joannie z Korwskich matce. – str. XX.

12. (w tejże sprawie) Status causae. – alb. K. 6

13. Konstanty, Wacław i Stefan Jałowieccy. Status causae. Pozwany Franciszek Michalski. Sprawa względem natury Dóbr Lebutynice. – K. alb. 4.

14. w tejże sprawie: Summarium Documentorum (po łacinie) – K. alb. 2.

15. Franc. Gedeona De Witten, brata jego Jana i siostry Elżbiety De Koskul Stan sprawy przeciwko Piotrowi Xiążęciu Kurlandzkiemu. – str. 14.

16 ½ ~~Broszura Wal. Szczepanowskiego [illegible] Wat.~~ ~~głowy (litogr.)~~

16. Jana Henryka Dyd. De Brücklen, Przedłożenie sprawy przeciwko Julianny z Koppow Brüncklen. (patrz 8.) - K. nlb. 1

17. Z strony Żydków starozakonnych Prozba do General. Konfederacyi z tłumaczeniem interesu. (o usunięcie Exekucyi) - str. 18.

18. Salomei z Brzozowskich Sołtykowej Stan sprawy przeciwko Fr. Xaw. Branickiemu, Franc. Hikt. z Woroniczkich Jabłonowskiej i sukcessorom Jabłonowskiego: K. nlb.

19. Kaim. Młodeckiego: Stan sprawy kryminalnej - K. nlb. 2.

20. Thelesphorus Billewicz (uti advocatus). Inclytum C. K. Iudicium! (W sprawie Cecylii z Wałkanowskich i Filipa Lichockich.) - K. nlb. 6.

21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9.). Porządek sprawy. - K. nlb. 1

22. Joanny z Kurowskich Piechowskiej i małż. Status causae contra Rosam de Plater Strutyńska (powiązany patrz 11.) - K. nlb. 6.

23. Nestora Kaz. Sapiehy Remanifest na zaskarżenia Józefy z hrabiów Ceraów Sapieżyny żony swej. 1785. - K. nlb. 4.

24. Franc. Xaw. Branickiego Odpowiedź na stan sprawy Salomei z Brzozowskich Sołtykowej (patrz: 18.) - str. 40

25. Replika z strony sukcessorów Jaśnieckich przeciw Franciszkowi Michalskiemu. (patrz

26. Rachunek do procesu 4.) - K. 2

Brauner

STATUS CAUSÆ

Pro Generosa Julianna nata á Ropp, Posseſtrice hæreditaria Prædii Lovieden matre, & conſtituta tutrice liberorum ſuórum, Generoſorum Benedicti Gotthardi Ferdinandi, Gierhardi Chriſtophori Georgii, Alexandri Gvilhelmi Bartoldi, Reinholdi, filiorum, Theophilæ Margarethæ Agneſsæ Eliſabethæ, Dorotheæ Sophiæ Benignæ, filiarum, cum olim Generoſo Henrico Benedicto á Brüncken, Cubiculario primi ordinis, & Poſseſsore hæreditario prædiorum Schóèdern, & Nèùborn, in primo matrimonii thoro procrèàtorum, in aſsiſtentia maritali, Generoſi Friderici Alexandri á Brüncken Capitanei militaris, moderni Regii Iuſtitiæ Conſiliarii, & Poſseſsoris hæreditarii Prædii Lovieden, Actrice.

C O N T R A

Generoſos Conſiliarios ſupremos Ducatùúm Curlandiæ & Semigalliæ, nec non Generoſum Joannem Henricum Fridericum á Brüncken, Regio Boruſsicum locum tetentem citatos.

S P R A W A

1mo O uchylenie mandatu Kancellaryi Regencyi Kurlandzkiey Roku 1784. 18. Auguſti, na wſpòlne poſiadanie Dòbr Schòèdern y Néùborn przez Ur. Jana Henryka Fryderyka a Brüncken, wraz z dziećmi powtornego Małżeńſtwa wypadłego, á w exekucyi tego mandatu, o uchylenie aktow immiſsionum; pierwſzego w Schoèdern Roku 1784. ſeptima octobris, drugiego w Néùborn Roku tegoż 1784. Die 15. Octobr: z przyſądzeniem expens talarow Albertynow 1135. ſzóſtakow 24. ſporządzonych, niemniey o uchylenie Dekretu Regencyi in appellatorio roku 1787. die 31. Marca zapadłego, rzeczone actus immiſsionum, z przyſądzeniem znowu expens prawnych Złł: Albertyńſkich 100. approbuiącego.

2do. O uchylenie Mandatu Kancellaryi Regencyi roku 1786. Die 18. Febr: przyznaiącego rzeczonemu Ur. Janowi Henrykowi Fryderykowi a Brüncken Summę 2233. ½ talarow Albertynow, z prowizyą y prawnemi wydatkami, za exekucyą z Dobr Schoédern wybrać nakazuiącego, bez obwieſzczenia o tym, y nad żądanie pozwanego, z wielkiem uſzkodzeniem tychże małoletnich dzieci bezprawnie naſtąpionego, a w exekucyi tego mandatu, o uchy-

A

lenie aktu exekutoryalnego w Schoëdern roku 1786. Die 24 Mai w Summie talarow Albertyńſkich 4375. cum uſuris & expenſis, za rzeczoną Summę talarow Albertyńſkich 2233 ⅔ część Dobr Schodérn wydzielaicego.

3*tio.* O uchylenie Mandatu Kancellaryi Rengencyi pod tytułem iudicium arendæ Roku 1786. Die 26. Octobris na ſupplikę pozwanego wydanego, in ſequelam ktorego Die 30. Mai roku 1787. z Dobr Schoëdern, aręda z znacznym małoletnich uſzczerbkiem uſzczuploną, oraz Summa 1154. talarow Albertynow, ſzoſtakow 10. za koſzta pozwanemu przyſądzoną zoſtała.

4*to.* O uchylenie dwoch Rezolucyi Kancellaryi Regencyi, iedney 1786. Dnia 25. Febr. drugiey 1787. dnia 3. Kwietnia, y mandatu roku tegoż 1787. dnia 28. Julii na przedanie mobiliow po niegdy Ur. Henryku Benedykcie, a Brüncken małoletnich dzieci pozoſtałych, a tymże dzieciom, y przez tegoż Oyca teſtamentem legowanych, z nadaną wolnością pozwanemu przewiezienia na Aukcyą tych mobiliow, gdzieby ſię podobało, y koſztow prawnych, y na przewiezienie wyłożonych, ex illatis powodki wyexekwowania wyſzłych.

Kweſtya Ieżeli pierwſzy mandat dnia 18. Auguſt. 1784. za ktorym pozwany Ur: Jan Henryk Fryderyk a Brüncken otrzymał wſpolne poſiadanie Dobr Schoëdern, y Niëuborn, tudzież całey Subſtancyi po Oycu małoletnich dzieci pozoſtałey, w tenczas, gdy małoletni bez Opiekunow zoſtawały, y gdy nie komunikowano memoryałow Powodce przez pozwanego Regencyi podawanych, prawnie, y ſprawiedliwie wyſzedł lub nie.

2*do.* Jeżeli Kancellarya Regencyi, ktora ſzczegulnie cauſas liguidas Sądzić może, była upoważnioną w tych Sprawach dawać wyroki, ktore tak były illiquidæ & immanifeſtæ, że w tych Sędzia primæ inſtantiæ względem rozpoznania Teſtamentu y tranzakcyi, ktore Kancellarya Regencyi pro liquidis uznała, wyznaczył Terminum probatorium & reprobatorium.

Słowem, ieżeli taż Kancellarya Regencyi cauſas illiquidas & immanifeſtas Sądzić może, albo nie.

M E R I T U M.

Niegdy Urodzony Henryk Benedykt à Brüncken miał dwie żony, pierwſzą, Annę Małgorzatę á Plettenberg, z ktorą ſpłodził Ur: Jana Henryka Fryderyka teraz pozwanego.

Powtorną zaś Ur: Juliannę á Kopp, z ktorą ſpłodził ſześcioro dzieci, to ieſt czterech ſynow y dwie corki.

Tenże Ur: Henryk Benedykt á Brüncken, gdy ſię rozwodził z pierwſzą żoną, a Matką pozwanego, wiele koſztu ponoſił, a rozwiodłſzy ſię wſzyſtko cokolwiek do niego wniosła, wrocić muſiał, y wrocił, iak zaświadcza przyznanie pozwanego w tranzakcyi z Oycem ſwym roku 1777, dnia 22. Auguſt: zawartey *Nro 1mo.*

Nie dość, że Matce pozwanego wſzyſtko wydał, lecz y na tegoż pozwanego wiele koſztu łożył, to w ſzkołach, to na Urzędy

dy woyſkowe, to na ſuſtentacyą iego, gdy był w Woyſku, zgoła dosyć Oyca wyniſzczył, dla czego w zupełnym będąc wieku, y przeświadczony, że tyle łaſk y dobrodzieyſtw, z wyniſzczeniem Oyca, od tegoż Oyca, zyſkał, a widząc, że tenże Oyciec, licznym potomſtwem, w powtornym małżeńſtwie ieſt obſypany, y że też liczne potomſtwo wyżywienia, edukacyi, y wſparcia dalſzego potrzebować będzie, kontentował ſię przeto ofiarowanemi ſobie od Oyca 2000. talarow albertynow, za ſukceſsyą Oyczyſtą, ktoraby w czaſie na niego ſpadała, przyrzekaiąc świątobliwie, iż miawſzy zupełną ſatysfakcyą w tych 2000. talarach albertynach, nie będzie iuż nigdy żądał części ſwoiey w dobrach ruchomych, y nie ruchomych na ſiebie kiedyżkolwiek po Oycu przypaść maiącey, ani kłucić nie będzie o nią Macochę ſwoią, y dzieci iey, a ſwoich braci y ſiort, z iednego Oyca ſpłodzonych, iak legatur ta tranzakcya, y zrzeczenie ſię, roku 1777. die 22. Auguſti datowana, a roku 1783. die 27. Mieſiąca Marca w Aktach Xiążęcych pierwſzey Jnſtancyi Selburſkich oblatowana *Nro 1mo.*

Przeciw takowey tranzakcyi, z Oycem ſwoim zawartey, zanioſł manifeſt, Ur. Jan Henryk Fryderyk à Brüncken pozwany, zreflektowany iednak, że to nieprawnie y nieſprawiedliwie uczynił, dla tego przez oſobną tranzakcyą, dnia 3. Mieſiąca Lipca Roku 1782. w Mitawie datowaną, a w Aktach Xiążęcych pierwſzey Jnſtancyi Seelburſkich roku 1783. die 27. Marca oblatowaną ſkaſował takowy Manifeſt, akceptuiąc pierwſze zrzeczenie ſię, y upewniaiąc uroczyście Macochę y dzieci iey, iż od nich nic nigdy pretendować niebędzie, ani ich w naymnieyſzym punkcie kłócić nie będzie, iak zaświadcza ta tranzakcya *Nro 2do.*

Nadto, gdy Dziad tegoż pozwanego, niegdy Ur. Gierhard à Plettenberg w roku 1758. die 6ta Marca dla Wnukow ſwoich, to ieſt Ur. pozwanego od iedney córki, y Urodzonych à Koſchkull od drugiey córki pochodzących, wyznaczył po 5000. talarow albertynow, tudzież dla dwóch Panien à Plettenberg 2000 talarow Albertynow, z tym dokładem, iż gdyby te Panny za mąż nie poſzły, y ſukceſsorow po ſobie niezoſtawiły, tedy te 2000. talarow miały bydź rozdzielone, między wnuków, to ieſt pozwanego y UUr. Koſchkulow iak vid: codicillus 1758 6ta Menſis Mar: *Nro 3tio.*

O taką tedy Summę u Ur. Plettenberga Syna leguięcego, upominali ſię Ur. Brüncken Oyciec pozwanego, y Ur. à Koſchkull, y podawali do Regencyi o zapłacenie memoryały, ale Regencya odpowiedziała, że to w Kancellaryi decydowane bydź nie może, bo zależy od kognicyi ordynaryinego ſądu, iak vid. rezolucya 30. Novembris 1763. *Nro 4to.*

Y dla tego, Oyciec Ur. pozwanego muſiał ſię zgodzić z Ur. Plettenbergem, wziąwſzy tylko 1233 ⅓ talarow albertynow, y to tylko iak gdyby z łaſki Ur. Plettenberga, iak videatur ta zgoda 1765. die 4ta Mai *Nro 5to.*

Która Summa zapłacona Matce pozwanego, iak zaświadcza tranzakcya z pozwanym zawarta 1777. 22. Auguſt: *Nro. 1mo*

A z reſztą ieżeliby pozwany chciał upominać ſię od UUr:

A 2 Plet-

Plettenbergow, o Legatum ſobie przez Dziada zapiſane, oddane mu ſą do tego ſłużące papiery, z ktorych Oyca ſwego ſkwitował, iako y ze wſzelkiey pretenſyi, iako legatur kwit 1782. die quartâ Junii zeznany, a w Aktach Xiążęcych pierwſzy Jnſtancyi Selburſkich roku 1783. dnia 27. Mieſiąca Marca oblatowany *Nro: 6to.*

Tak tedy, gdy zoſtał zaſpokoiony Ur: Pozwany, za życia Oyca ſwoiego, w Sukceſsyi Oyczyſtey, ktorey ſię zupełnie zrzekł, y w Legatum Dziadowſkim, do którego odebrał papiery, y przez to zaſpokoienie ſię, gdy iuż zupułnie wolna myśl zoſtawała Oyca pozwanego, począł więc ten Oyciec myśleć o małoletnich ſześcioro dzieciach w powtornym małżeńſtwie ſpłodzonych, obmyślaiąc więc im ſpoſob do edukacyi, wyżywienia ſię, y dalſzego pożycia, uczynił teſtament, przez któren wyraziwſzy, iż ſię zupełnie z Synem ſwoim w pierwſzym małżeńſtwie ſpłodzonym zaſpokoił, przeto fortunę ſwoią, tak w dobrach ruchomych, iako y nieruchomych, dzieciom w powtornym małżeńſtwie ſpłodzonym, zoſtawił, y dla nich ią dyſponował, y wyraźnie ieſzcze co któremu z dzieci, z ruchomości darował, w tymże Teſtamencie opiſał, legatur excerpt z Teſtamentu roku 1781. 21 Mar: *Nro:.7mo.* & Lit: *A. poſt numerum 7.*

Tak więc rzeczy załatwione, w ſpokoyności zoſtawały, do śmierci niegdy Ur. Henryka Benedykta, à Brüncken, Oyca wſzyſtkich Sukceſsorow, która przypadła Roku 1783. die 8. Lutego, iak Legatur w Legalizacyi Notariuſza publicznego excerptu Teſtamentu, rzeczonego Ur: Henryka Benedykta, à Brüncken Oyca wſzyſtkich Sukceſsorow Litera A. poſtnumerum 7mum.

Po ktorego śmierci, przydani byli za Opiekunów małoletnim dzieciom, UUr: Zygmunt Ferdynand à Ropp, y Alexander Magnus à Vietynghoff, iak videatur przydanie *Nro 8vo.*

Ci więc Opiekunowie, zarządzaiąc Dobrami, oſtatnim razem zaarendowali Dobra Schoédern Ur. Fryderykowi Alexandrowi à Brüncken, teraźnieyſzemu Oyczymowi małoletnich dzieci.

Urodzony zaś Pozwany, zapomniawſzy właſnych tranzakcyi, które pokóy między rodzeńſtwem uczyniły, a chcąc ogołocić małoletnich ſześcioro ſwoich braci y ſioſtr, z dobr tak ruchomych, iako y nieruchomych, przez coby ani pożywienia, ani odzienia, ani edukacyi niemiały, uſormował ſobie takie proiekta, które ſkutkiem ſwoim odpowiedziały żądaniom iego.

Nayprzod bowiem, chociaż miał zupełnie za ſwoie, bo zrzekł ſię Oyczyſtey ſubſtancyi, kontentuiąc ſię 2000. talarow, a na które wziął 400. Talarow, y rezerwował ſobie reſzte to ieſt: 1600. talarow, iak videatur rezerwacya Ur. pozwanego w Aktach Xiążęcych pierwſzey Jnſtancyi Selburſkich Roku 1783. die 14. Novembris uczyniona *Nro 11mo.*

Tenże Urodzony Pozwany, podał ſupplikę do Kancellaryi Regencyi, Xięſtwa Kurlandyi, y Semigalii, przez którą upraſzał, ażeby mu kompoſseſsya, czyli wſpół poſiadanie dobr Schoédern, y Néuborn przyznana była, iak legatur atteſtatum Kancellaryi Xiążęcey, o złożeniu tey ſuppliki przez Pozwanego, w teyże Kancellaryi ſub Dei 10. Junii 1784. *Nro. 12mo.*

W tym

W tym Opiekunowie dawniey przez Regencyą małoletnim przydani poodstępowali od opieki, y uwolnieni są przez Regencyą od teyże opieki, y nayprzod uwolnionym iest Ur. à Ropp die 1ma Julii 1784. a Ur. Wiettenhoff uwolnionym iest pod dniem 26. Miesiąca tegoż Julii y tegoż roku 1784. iak legatur te uwolnienia *sub Nis* 13. & 14.

Gdy tym sposobem małoletnie dzieci z Oyca osieroconemi, a z Opiekunow pozbawionemi zostały, y nik się nie miał uiąć za sierotami, dowiedziała się przecie Matka sama, że iey Pasierb, podał, memoryał do Regencyi, o kompossessyą, podała więc y ona supplikę, pod dniem 18. August: 1784. salwuiąc dzieci, a wyraziwszy w niey to, iż zasłyszała, o podanym memoryale przez pasierba swego, ktoren poczynił tranzakcye z Oycem, że dzieci są bez Opiekunow, bo ich Regencya uwolniła, y że nikt nie wysłuchany y bezbronnym sądzonym być nie może, bo supplika pasierba nie iest kommnikowana, prosiła więc nade wszystko, o kommunikacyą tey suppliki pasierbowey, iak legatur iey supplika *Nro 15to.*

Lecz Regencya pod tymże samym dniem 18. August: 1784. odpowiedziała przez swoią rezolucyą, iż kommunikacyi dozwolić, nie może, bo ma swoie racye, ktòre kognicyi nie podpadaią, y że niepozwalaiąc tey kommunikacyi, nie psuie się iednak prawo w pryncypalney sprawie, iak legatur rezolucya na drugiey karcie eodem *Nro.* 15.

Y owszem taż Regencya spiesżno postępuiąc, tegoż samego dnia, to iest 18. August: 1784. wydała swoy mandat, do Uro: Starosty wyższego Selburskiego, ażeby wydawszy Jnnotescencye, Ur. pozwanego wprowadził do kompossessyi, czyli wspolney possessyi Dobr Schédern y Nòúbern, y innego dziedzictwa Oycowskiego, iak videatur ten mandat *Nro 16to*

W tym Ur. Pozwany po wydanym mandacie z Kancellaryi Regencyi, przewidziawszy krzywdę przeciw prawu małoletnim dzieciom uczynioną, że wyszedł mandat do immissyi w tenczas, kiedy te małoletne dzieci były bez Opiekunow, bo ci 1ma, & 26. Julii 1784. przez Regencyą od tey opieki uwolnieni byli, przeto we dwa dni, podał snpplikę do teyżey Regencyi, prosząc o przydanie Opiekunow, dla małoletnich dzieci, a swoich braci y siostr, z iednego Oyca spłodzonych, iakoż Regencya przez rezolucyą swoią 20. August: 1784. wydaną, postanowiła tymże dzieciom Opiekunow UUr: Sackiena, y Kloppmana, iak videatur mandat, *Nro 17mo*,

Ale tych niechcących akceptować opieki, y exkuzuiących się od niey, przez następną swoią rezolucyą pod dniem 22. 7br. 1784. wydaną, uwolniła od teyże opieki, zalecaiąc, ażeby Jnnotescencye na kompossessyą przez Starostę Selburskiego wydane, były intymowane UUr: à Ropp, y à Viettenhoff, przeszłym Opiekunem, ktorych przez pierwsze rezolucye swoie pod dniem 1wszego, y 26, Julii 1784. od opieki taż Regencya uwolniła, legatur ta rezolucya *Nro 18vo.*

Y osobny mandat, teyże Regencyi, pod tymże dniem 22. 7br: 1784. wyszedł do UUr: à Ropp y à Viettenhoff, ażeby byli przytomnemi podczas aktu immissionis, 7ma & 14. 8br: 1784.

B kore

które się odprawować będą, dla wpuszczenia w kompossessyą Ur. Pozwanego do Dobr Schöedern y Neùbern, assekuruiące w tymże mandacie, UUr. à Ropp, y â Vittenhoff, że iak te Akty immissionis odprawią się, to innych Opiekunow naznaczy, videatur ta rezolucya *Nro 19no.*

Ale znowu, gdy się ciż UUr. à Ropp y à Viettenhoff udali do Regencyi, y uwolnienia się od tey prezencyi żądali, Regencya przez rezolucyą swoię pod dniem drugim Octobris 1784. na ich mieysce, naznaczyła za opiekunow UUr. à Schlippenbach, y a Fòélkersamb, iak videatur rezolucya *Nro 20mo.*

Y pod tymże dniem 2. Octobris 1784. wyszedł mandat teyże Regencyi, do tychże UUr. à Schlippenbach, y à Fòélkersamb, aby podczas immissyi w kompossessyą Dobr Schòédern, y Néùborn, w dniach 7. y 14. Octobris, na rzecz Ur. pozwanego nastąpić mianey, iako Opiekunowie małoletnich dzieci stawali, y teyże immissyi wrzeczoną Kompossessyą attentowali, iak videatur *Nro. 21*

Jakoż stanąwszy in prædio Schòédern pod dniem 7. Octobris 1784. podczas tego Aktu immissionis, oświadczyli się, iż tylko przez wzgląd na powagę mandatu Regencyi, tam stawaią, ale opieki nad małoletniemi, dla ważnych przyczyn nieakceptuią, pozwalaią iednak Sędziemu Exekutoryalnemu, immissyi podług mandatu wydanego, tym bardziey, że nie maią mocy wstrzymać tey immissyi, legatur to oświadczenie się UUr. à Schlippenbach, y à Fòélckersamb przed Sędzią Exekutoryalnym *Nro 22do.*

Y lubo przy mandacie w Kancellaryi Regencyi dnia 18. Augusti Roku 1784. Opiekunowie przytomnemi niebyli, y UUro. Schlippenbach, y Fòéleke samb, niechcieli się podiąć nad małoletniemi dziećmi opieki, a którzy tylko dla powagi mandatu aktowi immissionis przytomnemi byli, nie zaś, iżby przez tę przytomność swoią, opiekę nad temiż małoletniemi 'obięli, tudzież, że Matka tych małoletnich, unikaiąc prawnych kosztow, zgodnym sposobem pozwanego do kompossessyi dobr Schoédern przypuścić chciała, pozwany, iednak tego dobrowolnego przypuszczenia nieprzyiął, y Sądownie do tychże dobr wpuszczonym bydź się zażądał, iakoż go Sędzia do dobr Schòédern wpuścił, y niezważaiąc na dobrowolne oświadczenie się Matki małoletnich, temuż pozwanu, za expens prawną 785. talarow albertynow y szostakow 18. przysądził, legatur ten Akt exekutoralny Die 7ma 8bris 1784 sporządzony *Nro 23.*

Gdy małoletnie dzieci Opiekunow niemieli, ani nikogo niebyło, ktoby też dzieci bronił, a nade wszystko za co expens na 785. talarow szostakow 18. na tę immissyą przysądzono, kiedy Matka dobra Schòédern pozwanemu w kompossessyą ofiarowała, więc taż Matka (gdy Regencya iako naypierwszy y nayważszy opiekun nad temi pozostałemi dziećmi względu nie miała) z miłości naturalney, niebędąc pod tenczas ieszcze opiekunką, od tego aktu immissionis, imieniem tych małoletnich dzieci appellowała, lecz Sędzia odpowiedział, iż przypuszcza appellacyą, ieżeli się zadosyć stanie Jego Dekretowi eodem *Nro. 23.*

Podo-

Podobnaż ſtała ſię exekucya in compoſseſsionem do dòbr Neuborn, y wprowadzony do teyże kompoſseſsyi, U. pozwany, z przyſądzeniem onemuż expens, na tę exekucyą iak by łożonych talarow albertynow 350. y ſzoſtakow 6. w ktòrym czaſie też małoletnie dzieci podobnie bez opiekunow y obrońcow zoſtawały legatur *Nro.* 24*to.*

Tak tedy gdy ſporządzone zoſtały immiſsye, czyli exekucye w dobrach Schóédern, y Néuborn, owi opiekunowie UU. Foelkierſamb, y Schlippenbach, ktòrzy ſzczegulnie dla względu na mandaty Regencyi in Schoedern w czaſie immiſsyi przytomnemi byli, naſtępnie od obięcia opieki uwolnionemi zoſtali, iak videatur ich uwolnienie ſub die 14. Decembris 1784. *Nro.* 25 *to.*

A tak, gdy te biedne ſieroty, bez opiekunow zoſtawały, będąc uciśnionemi od brata własnego, a niemaiąc wſparcia ani od Regencyi, ani od żadnego krewnego, użalił ſię przecie nad niemi oyczym, który y teraz za niemi w Sądzie Waſzey K. Mości Pana Naſzego Miłościwego oſobiście ſtawa, y poſtarał ſię nad temi małoletniemi o opiekę na imię matki ich właſney, a ſwoiey żony, ażeby ta w Aſsyſtencyi Męża ſwoiego, zatrudniła ſię intereſami dzieci ſwoich, iak legatur conſtitutio opieki przez Regencyą 1785. 11. Februaryi *Nro.* 26.

A tak gdy iuż przecie była opiekunka, y za iey ſtaraniem przyſzła Sprawa in judicio appellationis, względem tych aktow immiſsionum na kompoſseſsyą dóbr Schöédern y Neuborn, y względem expens na te dwa akty immiſsonum łożonych, a przez Sędziego exekutoryalnego w Summie talarow Albertynow 1133. ſzoſtakow 24. przyznanych, tenże Sąd appellacyiny pod dniem 31. Mieſiąca Marca roku 1787. z racyi żadną miarą oſtać ſię niemogących, nie tylko approbował actus immiſsionum, in Schoedern y Neuborn, że wſzyſtkim, ale ieſzcze ukarał małoletnie dzieci na 100. złł: Albertyńſkich, za expens appellacyiną, legatur ten Dekret *Nro.* 27.

W exekucyi tego Dekretu muſiała matka tych dzieci zapłacić w roku 1787. na S. Jan za expenſa Prawne tal: Alber: 1135. y oſobne złł: Albert: 100. in appellatorio przyſądzone Pozwanemu,

A tak, gdy Pozwany był wprowadzony do komposſeſsyi Dòbr Schoedern, y Neubern, y przypuſzczony do partycypacyi wſzyſtkiey po Oycu pozoſtałey ſubſtancyi, podług Regencyi Mandatu 18. Auguſti 1784. wydanego, dopiero, zapozwał tenże Pozwany małoletnich do Sądu pierwſzey inſtancyi Selburſkiego w Sprawie pryncypalney względem ważności rozpoznania teſtamentu Oycowſkiego, y czyli pozwany maiątku po Oycu pozoſtałego wſpółdziedzicem bydź może, y ta Sprawa wiſi w Sądzie Selburſkim pierwſzey inſtancyi in terminis probatoriis & reprobatoriis videatur *Nro.* 9*no* die 18. Septembris 1787.

Y to ieſt wywod Sprawy co ſię tycze Kompoſseſsyi Dòbr Schoedern y Neuborn, od czaſu ktòrey pozwany, aż do czaſu teraznieyſzego wybiera ſiódmą część z Arędy rzeczonych Dòbr

Schoedern y Neubern, tudzież śiódmą część prowizyi od wszystkich kapitałow, z wielkim uszkodzeniem małoletnich pozostałych dzieci, a Braci, y Siostr swoich, tudzież tenże pozwany w roku 1787 na S. Jan odebrał 1135. talarow Albertynow, szostakow 24. za koszta prawne na actus immissionum y osobne złł: 100. Albertin, appellatorio przysądzone, od których to Summ małoletnie dzieci aż do tąd utracaią prowizye.

Lecz taż sama Regencya dążąc daley na zniszczenie tychże dzieci w Sprawie legati, bardziey ieszcze uciązyła tychże małoletnich, y to iest drugi rodzay sprawy.

Z wywodu powyższego pokazało się, iż chociaż było legowano, przez Dziada pozwanego, U. a Plettenberg temuż pozwanemu 5000. talarow albertynow, y 1000. talarow albertynow, w przypadku, gdyby Panny a Plettenberg nie poszły za mąż, y nie zostawiły potomstwa, i k videatur *Nro. 3tio.*

A gdy niechciał Syn leguiącego Ur. Jerzy Fryderyk, a Plettenberg, zapłacić tego legatum, y kazała Regencya z nim in Foro Fori czynić, iak videatur. *Nro. 4to.*

Dla tego Oyciec pozwanego zgodził się z U. a Plettenberg na talarow 2233.⅓. iak videatur *Nro. 5to.*

Które Matka pozwanego wzięła, iak videatur *Nro. 1mo.*

Y pozwany zrzekł się wszelkich pretensyi do Oyca y z tego nawet powodu mianych, iak videatur *Nro. 1mo.*

Y papiery do tego interessu wszystkie służące odebrał, y Oyca skwitował, y żadney pretensyi sobie niezostawił, iak videatur *Nro. 6to.*

Y lubo wiedział pozwany, że Oyciec iego legatum 6000. talarow Albertynow nieodebrał, ale się z Sukcessorami leguiącego ułożyć, y 2233⅓. talarow Albertynow za całe legatum Dziadowskie, kontentować musiał, pozwany iednak o tey ugodzie wiedzieć niechcąc, podał 1783. dnia 14. Novembris postulatorium judiciale do Opiekunow, aby mu całą Summę legati 6000. talarow Albertynow, wraz z prowizyą w Roku 1784. na Swięty Jan wyliczyli, legatur *Nro. 24.*

Gdy nadszedł czas w Roku 1784. Swiętego Jana, na ktorego terminie żądał sobie pozwany mieć wyżey wspomnioną Summę 6000. talarow Albertynow zapłaconą, małoletnich dzieci Matka, przytym y Opiekunka, przeświadczona, że pozwany z Oycem Tranzakcye pozawierał, y pokwitował, y papiery od Oyca do tego legatum ściągaiące się odebrał, przeto tey Summy nie zapłaciła, wszelako pozwany maiąc nadzieie w Regencyi Kancellaryi, podał do teyże Regencyi Supplikę, y otrzymał Mandat, ktory małoletnich Opiekunce przesłał, aby Summę talarow 6000. którą Dziad pozwanemu y Pannom a Plettenberg legował, wraz z prowizyami zapłaciła.

Gdy Opiekunka małoletnich ten Mandat, wraz z Suppliką pozwanego odebrała, obiaśnienie całego interesu do Kancellaryi Regencyi die 12. Maij Roku 1785. podała, w którym wyraziła, iż ona ze swego płacić nie może, bo żadnego pożytku niema z Dóbr Meżowskich, a dzieci też niemogą płacić, bo pozwa-

ny

ny odebrał od Oyca swego wszystkie papiery do tego legatum Plettenbergowskiego 5000. talarow Albertynow wynoszącego, a iako Oyciec iego gdy się upominał o te 5000. talarow u Ur. Plettenberga, odesłanym był ad forum fori, tak równie y on niech będzie odesłany, bo zachodzi mocna Kognicya Sprawy; a co się tycze 1000. talerow po Pannach a Plettenberg, kiedy nie dowodzi aby o to Oyciec iego upominał się y odebrał, a to wszystko zależy od Kognicyi Sędziego, więc niechże z całą tą pretensyą odesłany będzie ad forum fori, iak legatur ta Supplika *Nro.* 28*vo.*

Następnie gdy małoletnich Opiekunka surowszy za podanę przez pozwanego drugą Suppliką o exekucyą na wyciśnienie 6000. talarow Albertyńskich odebrała Mandat, podała die 30. Novembris Roku 1785. do Kancellaryi Regencyi Supplikę, w którey wyraziła, iż przez Manifest kassować tranzakcyi nie można, którą dobrowolnie uczynił pozwany, a nareście gdy zachodzi kognicya tranzakcyi, więc niech czyni, y przeciw Plettenbergom, y przeciw dzieciom in foro competenti, ale exekucyi żądać niemoże, bo odebrał papiery Plettenbergowskie, y ieżeli Oyciec odebrał 2233. $\frac{1}{3}$. talarow, to w odpowiedź na to niewchodzi, bo o to żądania niepodał, ale o całą Summę 6000. talarow, których exekucyi żądać niemoże, bo zawsze zachodzi kognicya tranzakcyi, więc uprassała, aby pozwany, odesłany był ad forum fori, tak iak Oyciec iego Roku 1763. kiedy żądał na Plettenberga exekucyi, a ta mu dozwolona niebyła, że, zachodziła kognicya, więc y on równie powinien bydź odesłany ad forum fori, iak legatur ta Supplika *Nro.* 29*no.*

Nieważaiąc na to Regencya, wydała Mandat do Podsędka Selburskiego, ażeby wyexekwował z Dóbr Schoedern 2233. $\frac{1}{3}$. talarow Albertynow, cum usuris & expensis, tytułem legati Plettenbergoviani, a których to pieniędzy 2233. $\frac{1}{3}$. talarow Albertynow nieżądał pozwany, lecz całego legatum 6000. talarow albertynow legatur *Nro.* 30.

Po takowym Mandacie Regencyi, podała Supplikę Matka tych dzieci do Regencyi, która oraz iest naywyższym Opiekunem wszystkich małoletnich, wyraziwszy iż pozwany nieżądał nigdy 2233. $\frac{1}{3}$. talarow ale 6000. talarow, y niebyły nigdy o to kontrowersye w Kancellaryi, więc nie może mówić, aby mu było wzbronione zapłacenie 2233. $\frac{1}{3}$. talarow, kiedy o nie ani Opiekunow nie rekwirował, a gdzie nie zachodzi odmówienie zapłaty, tam niepotrzeba exekucyi; a tym bardziey powrócenia expens, które sam sobie bez potrzeby sprawia, bo nie była o to rekwirowana supplikantka, więc się starać o nie nie mogła, y nie iest w stanie wystarania się o nie na Swięty Jan, a gdy Mandat wyszedł na exekucyą do Podsędka Selburskiego, unikaiąc tedy expens, któreby z szkodą dzieci na tę exekucyą łożone były, ofiaruie się więc (nie prejudikuiąc prawom dziecinnym in principali do kontrowertowania tey Summy) tyle dobrowolnie wypuścić w zastaw z Dóbr Schoedern, ileby podług Prawa Kraiowego do wybrania 2233. $\frac{1}{3}$. talarow Albertynow z prowi-

C zy

zyami, y expenſami prawnemi potrzeba było, y żeby pozwany który te Dobra ſam trzyma w Arędzie, tyle ſobie znich corok potrącił, ile prowizye od całey pod exekucyą podpadaiącey ſummy wynoſić będą, wyraża przy tym, że uczyniłaby tę propozycyą pozwanemu, ale wie, żeby iey nie akceptował, bo iuż o tym przeświadczona z Aktu Kompoſseſsyi, pod czas którego chociaż podawała przyiacielſkie ugody, ale te wſzyſtkie akceptowanemi niebyły, proſi więc Regencyi, ażeby zleciła to pozwanemu, iżby on ofiarowany ſobie zaſtaw w zwyż rzeczonym przyiął poſobie, wſzak krzywdy mieć niebędzie, gdy będzie mieć ſwoię, a dzieci niſzczyć niebędzie przez wymyślne expenſa prawne, legatur ta Supplika *Nro.* 31.

Gdy zaś na tę Supplikę Matka z ſześciorgo dziećmi nieodebrała rezolucyi, podał więc drugą tegoż roku 1786. dnia 11, Maij w ktorey upraſzała Regencyi, ażeby Podſędkowi Selburſkiemu zleciła, aby on przy exekucyi dnia 20. Mieſiąca Maja w Dobrach Schoedern o 2233. ⅓. talarow albertyńſkich z prowizyami y expenſem prawnym przypadoiącey, miał wzgląd na expenſa, ponieważ dobrowolnie pozwanemu dla uniknienia prawnych wydatkow, ofiarowało zaſtaw prawny na Dobrach tych Schoedern, w Summie exekwować ſię maiącey, gdyż pozwany niepotrzebne czyni expenſy; tudzież żeby Podſędek ſam wyrokiem ſwoim wyznaczył, ile pozwany ſobie z Arędy tych Dóbr w Summie zapewnioney ſobie co rok ma wytrącić, videatur *Nro.* 31.

Lecz y na tę drugą Supplikę za temi biednemi ſześcioro ſierotami, od obarczoney Prawem y przemocą Matki podawaną, żadna rezolucya od Regencyi niedana, chociaż każda Supplika podług Praw powinna bydź rezelwowana, a mianowicie w tak ważney rzeczy gdzie dzie o maiątek małoletnich dzieci; tym czaſem nadſzedł dzień 24. Maij Roku 1786. na który ziechał Podſędek Selburſki iako exekutor, y podał część Dóbr Schoedern, zamiaſt Summy 2233. ⅓. talarow, w Summie 4,375. talarow albertynow, a to wywyżſzaiąc taką Summę za prowizye y expenſa prawne, pozwalaiąc budowli pozwanemu z oſtrzeżeniem powrocenia expens, Ile zaś pola, y ludzi, ku zniſzczeniu małoletnich, przez tę exekucyą od Dóbr Schoedern oderwano, legatur *Nro.* 52do.

Gdy więc ta bezprawna exekucya w Dobrach Schoedern z rządzoną zoſtała, pozwany niekontentuiąc ſię tym, pozwał ieſzcze małoletnich przed Sąd Selburſki pierwſzey Inſtancyi, o reſzte legati, do żądaney Summy 6000 talarow albertyńſkich niedoſtarczaiącą, wyexekwowawſzy wprzod za Summę 2233. ⅓. Summę 4375. talarow albertynow; w ktorym Sądzie dnia 15. Septembris Roku 1787. wypadł terminus probatorius & reprobatorius, końcem dowiedzienia, czyli pretenſya pozwanego o legatum, ieſt liquida, albo illiquida, videatur *Nro.* 27.

A lubo pretenſya pozwanego nieokazała ſię liquida, ani manifeſta, iednak Regencya wprzod na 2233. ⅓. talarow albernow zprowizyami, y wydatkami prawnemi exekucyą wydała.

A

A to ieſt drugi ſpoſob małoletnich ſześcioro dzieci wyzucia z fortuny.

Ale znowu wymyślił trzeci, pozbycia ſię tego rodzeńſtwa zupełnie z Dòbr Schoedern

Początkowo dobra Schoedern były arędowene za talarow albertynow 1300. y zataką Summę poſiadał ie tytułem arędy Ur: Fryderyk Alexander a Brüncken Oyczym małoletnich dzieci, a gdy był actus immiſsionis in rem Ur: Pozwanego, uſtąpił teyże arędy tenże Oyczym na rzecz pozwanego,

Wymyślił więc pozwany, że iuż ſiódma część odpada z arędy, dla tego, że on będąc ſiódmym konſukceſsorem, bierze tedy ſiódmą część iako ſwoią,

Powtóre, że iuż część Dóbr Schoedern w 4375. talarow pozwanemu przez exekucyą podana była.

Ze więc za większą Summę zaarędował Schoedern, a teraz mnieyſzą ſię bydź okazuie przez wyżey wyrażoną exekucyą 4375. talarow albertynow naſtąpioną, wymyślił przeto ſobie aktorat, ażeby mu expenſa prawne zapłacić, które on łożył na wyprowadzenie arędy teraznieyſzey, od reſzty maiętności pozoſtałey po uczynioney exekucyi, y wymogł w Kancellaryi Regencyi Judicium arendæ, które też ziechało do Dóbr Schoedern,

A ziechawſzy toż Judicium zmnieyſzyło arędę Dóbr Schoedern, przyſądzaiąc mu za te expenſa talarow albertynow 1157. ſzoſtakow 10. oświadczaiąc w tym nieodwłòczną exekucyą legatur ta rezolucya, 1787. dnia 30. Maij *Nro. 33tio.*

A tey Summy 1154. talarow, y ſzoſtakow 10. albertyn: przypada termin płacenia na S: Jan roku bieżącego 1788.

Y to ieſt trzeci ſpoſob ktòrego pozwany użył na wyzucie z fortuny małoletnich dzieci braci y ſioſtr ſwoich.

Co ſię ſtało po owey nieprawney wyżey rzeczoney na talarów albertynow 4375. naſtąpioney exekucyi, nieprawnie powtore y ztąd, że Regencya na obie Suppliki Opiekunki pod dniami 27. Marca 1786. y 11. Maja Roku tegoż podane, żadney niedała rezolucyi,

Niezbyło ieſzcze temuż Ur: Pozwanemu, y na czwartym ſpoſobie do zniſzczenia zupełnie tychże ſześcioro małoletnich dzieci.

Wyżey ſię dowiodło, że Oyciec wſzyſtkie Dobra ruchome y nieruchome zapiſał dzieciom powtornego Małżeńſtwa *Nro. 7mo.*

Y wyraźniey ieſzcze, co komu zruchomości, doſtać ſię miało, wyraził w tymże Teſtamencie *Lit:* A. poſt n. 7mum.

Z których ruchomości należy ſię podług Prawa, y Matce część taka, iaka na iedno dziecie przypada.

Ur: Pozwany zrzekł ſię wſzyſtkiego kontentuiąc ſię za całą Sukceſsyą Oyczyſtą 2000. talarow, iak videatur *Nro. 1mo.*

Ponieważ pozwany zoſtał wſpoł dziedzicem nietylko Dóbr Schoedern y Neubern, ale y całey Subſtancyi po Oycu pozoſtałey, na małoletnich ſpadaiącey, aż do zupełney Decyzyi Są-

 dowey,

dowey, podał więc Supplikę do Kancellaryi z żądaniem, aby Opiekunce nakazano wszykie mobilia po Oycu małoletnich pozostałe, przez publiczną Aukyą przedać.

Lubo małoletnich Opiekunka okazywała w tym niemałą szkodę, odwołuiąc się do testamentu przez Oyca małoletnich uczynionego, iako y do Praw Kraiowych, że testamentem wszystkie mobilia dzieciom drugiego Małżeństwa są zapisane, y każdemu z osobna dziecku część tychże mobiliow iest wydzielona y że ten testament od Sądu Selburskiego za nieważny ieszcze nie iest uznany, niewzbraniała się wprawdzie Opiekunka przedać te rzeczy, któreby się zepsuć mogły, iednak Regencya wydała na prozbę pozwanego rezolucyą pod dniem 15. Lutego 1786. aby wszystkie ruchomości przedane zostaly videatur *Nro.* 34.

Po tey Rezolucyi wydaney udała się Opiekunka do Regencyi z prozbą, aby sama maiąc z osoby swoiey prawo do mobiliow, do przedania swey części przymuszoną niebyła,

Niezważała na to Regencya, przychylnie na stronę pozwanego wydała drugą rezolucyą, aby Opiekunka na osobę swoią część przypadaiącą y wszystkie mobilia pod karą wprzeciągu szesciu niedziel przedała, videatur taż Rezolucya dnia 3. Kwietnia Roku 1787. *Nro.* 35.

Aże to bydź niemogło, aby Opiekunka małoletnich tak w krótkim czasie pominione mobilia przez Aukcyą przedać miała, ile że wtenczas gospodarstwem Opiekunka zatrudniona była, podał znowu pozwany supplikę do Regencyi Kancellaryi z wyrażeniem omylnym, iakoby Powodka z pozwanym ułożyć się niechciała, kiedy y gdzie ta Aukcya bydź miała, prosił więc pozwany Regencyi, aby wydała do Podsędka Selburskiego Mandat, za którymby Opiekunce wszystkie mobilia zabrał, y pozwanemu oddał, aby te pozwany wyaukcyonował gdzie mu się będzie podobało, y aby Podsędek Selburski tyle wyexekwował maiątku powodki, ileby kosztow podiął na przewiezienie mobiliow iako dług należyty.

Lubo niebyła ta Supplika Opiekunce kommunikowana, ani dowiedzione zarzuty pozwanego, bez zapytania iednak Opiekunki, Regencya wydała Mandat na prozbę pozwanego do podsędka Selburskiego, videatur Mandat *Nro.* 36*to.* y exekucya iuż podobno pod dniem 21. Kwietnia Roku bieżącego wykonana została;

Niedosyć było na tym, że zniszczono maiątek małoletnich przez nieprawne immissionum actus, exekucye, Judicium arendæ, usiłuią ieszcze zniszczyć maiątek Opiekunki, małoletnich Matki, dla tego, iż ta iak może dotąd małoletnich dzieci broni maiątku, po ich Oycu pozostałego. Gdy więc Matka tych biednych sierot uczuła, co te dzieci za krzywdy ponoszą, bo im siódma część odebrana fortuny, powtóre odebrano znaczną część teyże fortuny za summę 4375. talarow alberty: tytułem legati Plettenbergoviani cum usuris, & expensis, po trzecie zapłacili 1135. talarow alberty: za expens prawny, pod czas aktu kompossessyi w Dobrach Schoedern y Neübern sądzoną a y daley ie-

szcze

ſzcze ponoſić będą, bo o 1154. talarow y ſzoſtakow 10, ex Judicio arendæ, za expenſa prawne na Swięty Jan w Roku bieżącym 1788. exekucya będzie, y znowu rachowana będzie expens na tę exekucyą oſobna, a podobno iuż dnia 21. Kwietnia Roku teraznieyſzego 1788. exekucya względem aukcyi wykonaną zoſtała, na tych małoletnich dzieci Opiekunce w nieprzytomności Męża, Sprawy tey popieraiącego teraz w Sądzie Waſzey Królewſkiey Mości Pana Naſzego Miłościwego y poſzukuiącego ſprawiedliwości, a przez to pozwany zniſzczyłby maiątek y dobra Schoedern, bo znowu na pomiarkowanie będzie Judicium arendæ, y expens na niego, y znowu będzie odtrącenie od prowentu arędownego, tak iż dobra Schoedern y ruchomości niewyſtarczą, y poydzie do Dóbr Neúborn, zgoła zabierze wſzyſtkich ſześcioro dzieci fortunę, y zoſtanie ſię pewnie przy niey, bo ktoż ſię upomnie o nią, kiedy Matka wyżywić, a tym bardziey edukacyi ſześcioro dzieciom dać nie potrafi, gdyż iuż ſama z właſnego ſwego maiątku przez aukcyą na kazaną wiele utraciła, na co właſnie zakrawa pozwany, aby ogołociwſzy z fortuny y wſzelkiego prowentu dzieci, niemiały ſpoſobu dochodzenia ſwoiey właſności, co wſzyſtko ſtało ſię przemocnie przez Regencyą, w czaſie nie bytności JW. Xiążęcia, wſzelako gdy też biedne dzieci, znalazły w Oyczymie ſwoim Stawaiącym teraz za nich w Sądzie Królewſkiey Mości Pana Naſzego Miłościwego oſobliwſzego Dobrodzieia, po wydanym przeto Mandacie, o znieſienie t ch wſzyſtkich uciążliwości, który ponitur *Nro.* 37.

Stawaiąc za tym te ubogie Sieroty prz d Tronem Waſzey Królewſkiey Mości Pana Naſzego Miłościwego, iako y przed Naywyżſzym Sędzią, y przed Naywyżſzym Sierot Opiekunem, te iak naypokornieyſze do Tronu Waſzey Kró ewſkiey Mości Pana Naſzogo Miłościwego, żałobliwe zanoſząc proźby.

CONCLUSIO.

Decidendo citationem ex parte Generoſæ Juliannæ, natæ à Ropp, poſſesſtricis hœreditariæ prædij Lovieden Matris, & conſtitutæ officioſè tutricis, liberorum ſuórum Generoſorum, Benedicti Gotthardi Ferdinandi, Gerhardi Chriſtophori Geeorgij, Alexandri Gwilhelm, Bartoldi, Reinholdi, Filiorum, Theophilæ Margarethæ Eliſabethæ, Dorotheæ Sophiæ Benignæ, Filiarum, cum olim Generoſo Henrico Benedicto à Brincken, cubiculario primi ordinis, & poſſeſſore hœreditario prædiorum Schöedern, & Neuborn, in primo matrimonij thoro, procreatorum, in aſſiſtentia Maritali, Generoſi Friderici Alexandri à Brincken Capitanei militaris, moderni Regii Juſtitiæ Conſilarii, & Poſſeſſoris hereditarii Prædii Lowieden, agentis actricis, Generoſis Conſiliariis Supremis Ducatum Curlandiæ & Semigalliæ, nec non Generoſo Joánni Henrico Friderico à Brüncken, Regio Boruſſico locum tenenti, Citatis ad Judicia Sereniſſimæ Majeſtatis Veſtræ extraditam.

Quoniam ex documen is in Judicio productis conſtat; quód Generoſus olim Henricus Benedictus à Brüncken pater, tam minorennium actorum, cum Generoſa Julianna nata à Ropp, in ſecundo Matrimonii voto procreatorum, adpræſens agentium actorum, quam & Generoſi Joánnis Henrici Friderici à Brüncken, Regio Boruſsici locum tenentis, ad-

præ-

præſens Citati, cum olim Generoſa Anna Margaretha, nata à Plettenberg, ſubſeqenter divortiata, in primo Matrimonii thoro procreati; plurimis in Matrem citati, ac in proceſſum cum eâdem formatum, nec non in ipſummet citatum exhauſtus, ad repræſentationem eorundem exhauſtorum filio ſuo, Generoſo Joanni Henrico Friderico à Brüncken, Regio Boruſsico locum tenenti citato, & per eundem filium ſuum bene recordatorum, & ponderatorum, idem Generoſus Henricus Benedictus, à Brüncken Pater, cum dicto filio ſuo tranſegit, ita, quod idemmet filius ſuus conſiderando in præmiſſa Patrem ſuum exhauſtum, & liberis in ſecundo Matrimonio numeroſè procreatis oneratum, pro futura Succeſsione paternali, & legato 5000. Talerorum albertinorum, perolim Generoſum, Henricum Gerhardum à Plettenberg avum citati, in anno 1758. die ſexta menſis Martij, mediante ipſius codicillo in ſcripto (quod Pater citati remiſſus exiſtendo per Regentiam ſub die 30. Novembris Annô 1763. pro conſequendo eodem ad forum fori, cum olim Generoſo Georgio Friderico à Plettenberg filio legantis in Anno 1765. die quarta Maij ad taleros Albertinos 2233.⅓. accordavit, & quos potius taleros 2233⅓. Pater Citati, ab olim Generoſo Georgio, Friderico, à Plettenberg, titulo gratificationis pro filio ſuo recepit, ipſoſquè atteſtante tranſactione Citati Anni 1777. die Vigeſima ſecunda Auguſti, Matri citati numeravit) duobûs millibûs talerorum albertinorum ſe ſe contentavit, ex quibus perceptis 400. taleris albertinis, reſiduales ſibi taleros albertinos 1600. in Anno 1783. die 14. Novembris reſervaverat taliterquè hœreditati paternæ mediantibûs tranſactionibûs in Anno 1777. die 22. Auguſti tum quoquè in Anno 1782. die tertia menſis Julii, plenariè renuntiaverat, & quo ad legatum Plettenbergovianum, receptis à patre ſuper id documentis inſervientibus, de eodem, prout & de quibuſvis prætenſionibus ex hoc fonte provenientibus, patrem ſuum in Anno 1782. die quartâ Junij quietaverat, ac ita dum in plena libertate conſtitutus fuiſſet Pater Citati, diſponendi ea, quæque vellet, quamvis abſquè iis juxta Legem Curlandicam pro libitu ſua omnia facere poſſet, teſtamentum in Anno 1781. die 21. menſis Martij condidit, illoquè mediante omnia bona mobilia, & immobilia, favore liberorum ſuorum in ſecundo Matrimonij thoro procreatorum, cum enuntiatione, quod Citatus in primo Matrimonij thoro procreatus filius, plenariè ſit ſatisfactus; diſpoſuit, adverſus quod, prout & in cauſa legati, licet Generoſus citatus in foro ordinario agat, cauſæquè eædem teſtamenti, & legati, atteſtantibûs actis 15. & 18. menſis Septembris Anno 1787. in Judicio Ducali primæ inſtantiæ Selburgenſi, in terminis probatoriis, & reprobatoriis, tanquam judicialem cognitionem prærequirentes, dependeant, tranſactioneſquè ipſiuſmet Generoſi Citati cum Patre ſuo initæ, (quibûs obſtantibûs, nec hæreditatem patris, nec legatum avitum, à fratribus & ſororibus ſuis petere poteſt:) Judicium prærequirant, eædemquè ſub cognitione Judicij exiſtunt, attamen his minimè obſtantibûs, idem citatus pro compoſſeſsione prædiorum Schöedern, & Neuborn, præventivè ad Regentiam in Cancellaria Ducali ſub die 10. menſis Junij Anno 1784. nulliter preces exhibuit, & poſt libertationem à tutela minorennium actorum, Generoſorum Kopp, & Wittinhoff tutorum, ſub diebus 1. & 26. menſis Julij Annô 1784. ſubſecutam, denegatamque, quamvis expetitam, per Matrem minorennium harum precum, ſub die 18. menſis Auguſti, Annô 1784. communicationem, abſque citatione, defenſa, & tutoribus minorennium, ſub eadem die 18. menſis Auguſti Annô 1784. Mandatum pro compoſſeſsione prædiorum Schöedern & Neuborn, reliquæque hœreditatis paternæ, a Regentia nulliter exportavit, in virtuteque illius

dum

dum & quando tutores alij liberabantur, alij per Regentiam addebantur, atteſtantibus reſolutionibus ejuſdem Regentiæ, ut pote die 20. menſis Auguſti & alia die 27. menſis Septembris & rurſus alia die 2da menſis Octobris, omnibus Annô 1784. editis, & promulgatis, illiſque minorennes deſtituti fuerant, actus executoriales immiſsionis, ad compoſſeſsionem prædiorum Schöedern & Neuborn, ſub diebus ſeptima, & decima quarta menſis Octobris Anno 1784. non attentô,-quod mater (et vitricus actorum, fine averſionis expenſarum liberos aggravantium, compoſſeſsionem benevole admiſerat,) attentatè & præjudicioſè procuravit, illiſque, mediantibus, non ſolum in compoſſeſsionem prædiorum Schoedern, & Neuborn immiſſus eſt, ſed etiam in vim expenſarum pro iiſdem actibus executorialibus, ac ſi erogatarum, taleros albertinos 1135, Sextarios 24. per judicium executoriale largioſè ſibi adjudicatos obtinuit, quos Actus executoriales Regentia Curlandica, mediante ſua reſolutione, ſub die 31. menſis Martij Annô 1787. non ſolum nulliter, ſed & gravaminoſè cum condemnatione actorum ad 100. florenos albertinos condemnavit, taliterque ecitatus, & ſeptimam partem Prædiorum Schöedern & Neuborn, poſsidet, ſeptimam que Partem ex omni hæreditate ac proviſionibus à Summis capitalibus percipit, & inſuper pro expenſis in actus Compoſſeſsionis Prædiorum Schöedern, Neuborn in Summa dat. albert. 1135. Sextariorum, 24. à minorennibus pupillis, plus juſto, aggravatorè exegerat.

In cauſa quoque legati Plettenbergoviani; Quamvis Generoſus Citatus pro executione in ſumma 6000. talerorum albertinorum inſtaret, & ad hæc ipſi per Matrem Minorennium mediantibus binis ſupplicibus libellis, primô quidem 12. Maij, & alterô 30. Novembris, utrôque Annô 1785. ad Regentiam porrectis, ut agat in foro fori, reſponſum eſt, tamen Regentia, mandatum pro executione talerorum albertinorum 2233¾. ſuper, quo petitum non eſt, ſub die 18. Februarij 1786. edidit, neque datis reſponſis ad Supplices literas Matris minorennium liberorum, ſub diebus 27. Martij & 11. menſis Maji Annô 1786. ſuper oblata benevola hippothecaria poſſeſsione prædij Schöedern, in quanto uſuris Summæ 2233¾. talerorum correſpondente, nè per expenſas executionis bona minorennium graventur, actus executionis ſub die 24. menſis Maji 1786. locô ſummæ 2233¾. in prædio Schöedern, in Summa talerorum albertinorum 4375. nulliter & agravatoriè intercesſit, & ita denuo Citatus, in hace aggravatoria ſumma, magnam partem agrorum, & cmethonum ex bono Schöedern indebitè exdiviſa poſsidet.

Per Judicium quoque arendæ ſub die 30. menſis Maij Annô 1787. pro expenſis Summam talerorum albertinorum 1154, & Sextarios 10. adjudicans, multum minorennes aggravatoriè, depauperati exiſtunt; quorum ſolutio pro feſto S. Joannis Baptiſtæ anni currentis 1788. imminens. ſi non ſubſecuta fuerit, iterum avulſionem Partis Boni Scheödern, vel Neuborn; & aliam pro expenſis juridicis, & ſimilem pro Judicio arendæ minatur;

Ad extremum per reſolutiones trinas Regentiæ, unam 15. Februarij 1786, alteram 3. Aprilis, & tertiam 28. Julii, utramque Annô 1787. mobilia poſt olim Generoſum Henricum Benedictum, à Brüncken patrem derelicta, & peripſum vigore teſtamentariæ diſpoſitionis die 21. menſis Martij Annô 1781. *in rem* liberorum ſuorum in ſecundo Matrimonij thoro procreatorum, diſpoſita, nulliter & illegaliter, in auctione publica, cum præcuſtoditione reſartionis expenſarum ex illatas Matris, & non obſtante parte in hiſce mobilibus dictæ Matris, ipſam de Jure concernentis, diſuendi ſunt demandata, quæforſan diſvenditio, per auctionem mobilium jam

 die

die 21. mensis præsentis Aprilis Annô currenti attentatè stante, & pendente lite in Judicio præsenti est subsecuta;

Cum autem ea omnia in absentia Illustrissimi Ducis tunc temporis i Ducatu Curlandiæ non commorantis, illiquida, & immanifesta per Generosos Consiliarios Supremos, absolutè, absquè causæ cognitione intercesserant, & minorennes liberi his omnibûs ad spoliandum ipsos fortuna parentali sunt præaggravati, hæcquè omnia contra formulam regiminis Anni 1617. tum decisiones commissoriales Annorum 1642. 1684. 1727. & 1717. acta sunt, quæ ceu in illiquidis acta, cum sub cognitione judicij Selburgensis existunt, pro manifesto spolio reputantur.

Cumquè juxta communem juris dispositionem, ea, quæcunquè per judicem juris ordine non servato, & non præcedente causæ cognitione peraguntur, spolium præseferant, & ad ea, spoliatus per judicem, taliter juris ordine non servato procedentem, restitui debet.

Proindè ex præmissis, cassatîs quibûsvis resolutionibûs Regentiæ Curlandicæ, ac in virtute illarum actibûs executivîs, minorennes liberos, olim Generosi Henrici Benedicti à Brüncken, cum Generosa Julianna nata à Ropp, in secundo Matrimonij thoro procreatos, ad præsens actores ad pristinum statum restitui, consequenter Generosum Joannem, Henricum, Fridericum à Brüncken ad deoccupationem instantaneam bonorum Schöedern & Neüborn, obligari, fructus ex indè nulliter perceptos prout & Summam 1135. tal. albert. Sextariornm 24. in expensas actûs immissionis, ad Compossessione Prædiorum Schaedern, & Neüborn judicatas, præpotenter à pupillis exactas, una cum uuris restitui injungi, damna quomodocunque, & qualiter cunque illata, resarciri demandari attentata quæcunque post intentatam ad Judicia Serenissimæ Majestatis Vræ litem, in quocunque intercesserint, revocari mandari, attentantesque pro iisdem puniri, litisque expensas refundi injungi, causam vero principalem intuitu testamenti, & legati, cognitionisque transactionum, per citatum cum patre suo initarum, ad judicem Salburgensem, coram quo in terminis probatoriis, & reprobatoriis dependet, pro ulteriori processu, Salvâ prout de jure appelatione, remitti, & nihilominus super Generosis Consiliariis Supremis, pro talibus erga minorennes liberos suppressivis, & ad ultimum redigentibus actis, & progressibus, idque in absentia Jllumi Ducis gestis, ad tenorem legis, & juxta Arbitrium Serenissimæ Majestatis Vestræs animadverti, pœnasquè super ipsis extendi, ijdem minorennes liberi Brinckenoviani, humillimè Vestram Sacram Regiam Majestatem Dominum Nostrum longè clementissimum exorant.

RATIONES CONCLUDENDI.

Wyjustyfikowane są powyższe uciążliwości, ktore Regencya powoduiąc się za Urodzonym Pozwanym, wyrządziła Sierotom, a które y nadal grożą dalszym niebespieczeństwem, y wyzuciem z fortuny małoletnich dzieci, a to wszystko stało się, y bez prawnie y niesprawiedliwie, a nayprzod co się tycze Kompossessyi y expens prawnych, na dwa akty exekutoryalne względem immissyi w Kompossessyą, do 1135. talarow albertynów, y szostaków 24. Sądzonych, w ktorey Kategoryi, naypierwey do uwagi przychodzi Mandat Regencyi na tę Kompossessyą Roku 1784, 18. Augusti zaszły *Nro 16to.* ktoren, że wychodzić nie mogł, tak justificatur.

Dowiodło się, in Statu Causæ, że Urodzony Pozwany zrzekł się wszelkiey Sukcessyi Oyczystey, przez tranzakcyą z Oycem swoim zawartą 1777. 22. Augusti *Nro 1mo* toż samo przez powtórną 1783. 27. Marca *Nro 2do* y kontentował się za całą Sukcessyą 2000. talarów, na

które

które wziął iuż 400. talarów, y rezerwował sobie resztę 1600. talarów iak się położyła rezerwacya roku 1783. *Nro 11mo.*

J dla tego Oyciec uczynił testament roku 1781. 21. Marca *Nro 7mo.* Zapisuiąc całą swoią fortunę dzieciom powtórnego małżeństwa.

Gdy więc tak iest in facto, zachodzi przeto Kwestya prawna, ieżeli Regencya mogła zaczynać in illiquidis ab executione, y wydawać mandat na Kompossessyą, który wydała 18. Augusti 1784. *Nro 26to.*

Pewną w prawdzie iest rzeczą, że Regencya ma rząd, y Sąd w czasie niebytności Xiążęcia, juxta formulam regiminis *Nro 4to.* fol: 129. in verbis.

Principem si abesse à Ducatu, vel minorennem, aut infirmum esse, vel etiam mori contigerit, præfati Consiliarij, Jurisdictionem & Judicia exercebunt =

Ale ta Regencya ma Sąd per viam appellationis, iak mówi taż formula regiminis §. 9. fol: 130. in verbis =

„ Ab hoc autem Judicio Capitaneorum, appellationes ad judicium „ Principis aulicum supra nominatorum consiliariorum interponantur =

Bo Każda sprawa powinna w przód bydź in prima instantia, iak uczy taż formula regiminis §. 8. Nro 129. in verbis =

„ Hi autem Capitanei Majores quatuor, singulis Nobilibus & igno- „ bilibus in Districtibus, quorum Jurisdictio illis attribuetur, in causis pri- „ mæ instantiæ, adhibitis assessoribus, quos habere poterint, jus dicent „

Z kąd więc Regencyi przyszło do wydawania takowego Mandatu na Kompossessyą, kiedy Sprawa do niey per appellationem nie przyszła, która po tey Kompossessyi w istotnym interessie intentowana przez pozwanego do ordynaryinego Sędziego, iakoż tak względem testamentu, iak y względem legati, zawisła w pierwszey instancyi Selburskiey in terminis probatoriis & reprobatoriis, iak się położyły Dekreta, sub diebus 15. & 18. Septembris 1787. *Nro 9no, & 10.* a tym bardziey, iak mógł takowy Mandat wychodzić na Kompossessyą, bez poznania Sprawy, wszakże formula regiminis *Nro 12mo* fol: 130. wyraźnie nakazuie, iż nikt z dóbr swych ogałacany bydź niemoże, bez rozpoznania sprawy in verbis.

„ Nemo omnium sive Nobilium, sive incolarum, bonis suis, sine le- „ gitima cognitione & judicio privetur =

J tylko in liquidis proceß exekutoryalny bydź może, iak mówi taż sama formula regiminis fol: 137. *Nro 45.* in verbis =

„ Instrumenta liquida, & quarentigiata, quæ in Judicio facta „ sunt, ut sunt opignorationes rerum immobilium, aut debita, „ coram Judicio contracta, prævia una monitione debitoris, para- „ tam executionem merebuntur. =

Toż mówi decyzya Kommissarska 1642 *Nro* 12 in verbis =

„ Wszystkie rzeczy, które wymagaią rozeznania Sędziego, „ y należą do pierwszey Instancyi, nie powinny bydź ciągnione „ do Kancellaryi, ani daremnemi mandatami, lub aresztami, Szla- „ chta nie ma bydź ciążona, chyba w oczywistych, y czystych „ długach, które wymagaią gotowey exekucyi. =

Toż mowi decyzya Kommissarska 1684. Nro: 3tio. fol: 271 in verbis.

„ Ponieważ w Konstytucyi Kraiowey chwalebnie obwarowa- „ no, że na wyraźne y iasne Dokumenta, które są przed Sądem ze- „ znane, iakoto zastawy na dobrach, albo sądownie uczyniony zapis, „ gotowa exekucya stać się powinna, po iednym wprzod monitoryal-

E nym

„ nym Liście debitora, więc ftanowiemy, żeby na żądanie kredytora,
„ to monitorium bez zwłoki było wydane, á ieżeliby debitor po fześciu tygodniach á tempore insinuáti monitorii, niemiałby co do Kontradykcyi, w tenczas ma wyść Mandatum executoriale na dalfże żądanie kredytora, y przeciwko temu żaden Mandat executionem retardans, niema bydź wydawany.

Toż mówi decyzya Kommifsiarfka 1727. fol: 355. Nro: 4to in verbis

„ Quemadmodum juxta formulam regiminis, in omnibus punctis reservatam et Præcipiue juxta hos paragraphos, quod nemo sivé nobilium, sive incolarum, sine legitima cognitione, et judicio privetur.

Toż nakoniec znayduie fię y w decyzyi Kommifsarfkiey 1717. Nro: 2do fol: 300. in verbis.

„ Pro secundo Generosa nobilitas gravatam se efse quærebatur, quód licet ex formula regiminis §. 12. quód nemo omnium nobilium sivé ignobilium, sine legitima cognitione, et judicio privandus.

A chociaz ta decyzya Kommifsarfka 1717. zachowała processum executivum, ale to tylko w długach czyftych, iak legatur Nro: 13. fol: 320. in verbis.

„ Procefsum executivum secundum ftatuta, ex quovis instrumento liquido, et gvarentigiato, locum habentem, per omnia, et in omnibus cum toto suo effectu, prout in legibus Provinciæ conscriptus, et sancitus eft, conservamus.

J. Urodzeni Konfyliarze naywyżfi, obowiązali fię przez kompozycyą między fobą, a ftanem Szlacheckim, Roku 1717. Nro: 5to. fol: 329. zawartą, innych fpraw ex crudo nie fądzić, iak tylko ó zbiegłych poddanych Nro: 27. fprawy Kościelne Nro: 28. y o podatki z Haków Szlacheckich, y Xiążęcych Nro: 32. a inne wfzyftkie Sprawy ad forum fori odfyłać Nro: 5. fol: 329.

Iakimże więc fpofobem UU. Konsyliarze mogli wydawać Mandat, na Kompofsefsyą favore Urodzonego Pozwanego, kiedy tenże Pozwany nie ma Prawa do Subftancyi ruchomey y nieruchomey, która przez Teftament Oyca iege Roku 1781. 21. Martij Nro: 7. należy dzieciom powtornego Małżeńftwa, kiedy fię zrzekł wfzelkiey Sukcefsyi 1777 22. Augufti Nro: 1. y powtórnie 1782. 3. Julij Nro: 3. kiedy akceptował te zrzecenia fię, za które mu 2000. Talarow albertynów wyznaczone były, y wziąwfzy na nie 400 Talarów albertynów, rezerwował fobie refzte 1600. Talarów iak videatur reservatio 1783. Die 14. Novembris Nro: 11.

Wfzakże pretenfya ó kompofsefsyą nie ieft res liquida, nie ieft gvarentigiata, nie ieft zapis przed fądem uczyniony, możnaż więc było wydawać Mandat, na taką pretenfyą illiqidam, przeciw którey zachodzą tranzakcye Pozwanego, y teftament Oyca.

Wfzak to wfzyftko, ieżeli fię temi tranzakcyami czuie bydz Urodzony pozwany pokrzywdzonym, potrzebuie Sędziego rozeznania, iakoż to ieft pod fądem, in terminis probatoriis, et reprobatoriis, na co fię położyły Dekreta sub nris 9, et 10.

Wfzakże z iedney ftrony fą tranzakcye, y maiące za fobą powagę

wagę Prawa, y testament dzieci zachować powinny, kiedy iest cały ręką Oyca pisany, á y tak ważny, choć tylko będzie przez Oyca podpisany, byle był także podpisany przez dwóch świadków iak videatur formula regiminis fol: 143. Nro: 162. in verbis.

„ Testamentum patris inter liberos conditum et manu patris „ integre scriptum, servandum erit.

„ Numero 163. si integre scriptum non sit, sed manu suá, ac „ duorum testium subscriptum, et subsignatum, æque rhatum erit.

„ Numero 164. Testamenta omnia prolegitimis habenda sunt, „ si á duobus testibus subscripta fuerint, sive nuucupativa sint, et „ á testatore sanæ mentis dictata, et prolata, sive scripta fuerint.

„ Numero 165. Testamenta actis pubicis castrensibus in-„ sinuata á Testatore, etiam sine testibus pro firmis sunt habenda.

Czyliż więc wolno było Kancellaryi Regencyi wydawać mandaty exekutoryalne, na kompossessyą Dóbr Schöedern, y Neüborn, kiedy te komu innemu przez testament są zapisane, to iest dzieciom powtornego Małżeństwa, a iest że to debitum liquidum, w ktorym szczegulnie, takie mandaty wydawać można, a czyliż raczey, gdy z iedney strony zachodzi testament, a z drugiey zachodzi, przeciw niemu manifest, nie zachodziłż więc poznanie Sędziego, w ktorym przypadku, nie mandat exekutoryalny wychodzić powinien, ale sprawa ordynaryinym procesem toczona bydź ma, tak iak się iuż toczy, y zawisła in terminis probatoriis & reprobatoriis.

Daley zachodzą dwa zrzeczenia się sukcessyi Oyczystey, przez Pozwanego, ktore maią po sobie powagę Prawa, iż wzruszane być niemogą, iak legatur formula regiminis, 1617. *Fol:* 141. *Nro* 122. in verbis.

„ Pacta ac transactiones omnes, modo non sint turpes, & il-„ licitæ, aut fraudulentæ, vel dolo, vi, metuve extortæ per omnia „ serventur, ex quibus etiam nudis promissionibus; & pactis, „ adversus violatorem pactorum, promissionum, actio & exceptio „ dari debet, ad id, quod interest, pactis non satisfactum fuisse.

A Kancellarya Regencyi zamiast trzymania tranzakcyi, bez poznania ichże, zaraz one kassuie tym samym, kiedy kompossessyi pozwala, y mandat na ten koniec wydaie.

Wprawdzie taż sama formula regiminis dozwala pacta non servare, kiedy są mocą in constantem virum cadente, co Sędzia zważyć powinien, wymuszone, iak legatur fol: 142. *Nro* 139. in verbis.

„ Quòdsi etiam dolo, aut metu, ad contraendum inducti „ sumus, quòdcunque inde gestum, perfectumque est, iudex „ rhatum non habebit, modo revera dolus, vis item, & metus ta-„ lis intercesserit, qui in constantem quoque virum cadere possit, „ idque partim arbitrio iudicis, ex rerum cirumstantiis rem per-„ pendentis, aut conscientia metum ac vim passi comprobandum „ erit. „

Pozwala także, kiedy kto iest læsus ultra dimium iusti, byle kto czynił w Roku, y sześciu tygodniach, iak videatur taż formula regiminis *Fol:* 140. *Nro* 102.

E 2

Lez gdzież tu Ur. Pozwany wyprobował dolum, metum in constantem virum cadentem, albo læsionem ultra dimidium iusti, wszak y owszem w rezerwacyi 1783. 14. Novem; *Nro* 11mo zachowuie sobie prawo do 1600. talarow, które z tranzakcyi między nim, a Oycem zawartey, za przyszłą sukcessyą Oycowską wypływaią, y wreście mu się należą, y te gdyby był o nie rekwirował, zapłaciłyby mu małoletnie dzieci, ale tak akceptuiąc tranzakcye, a drugi raz mòwiąc, że iest przez nie w sukcessyi skrzywdzonym, to te mòwienie wypada, na kognicyą Sędziego, y na ordynaryiny procefs, ale nie na procefs exekutoryalny, od ktorego w tey kompossessyi zaczęto, należało przeto nakazać pozwanemu ordynaryinym procefsem dochodzić rozwiązania tranzakcyi, y testamentu Oycowskiego, ale nie od exekucyi zaczynać, bo to zabroniono prawem Kurlandzkim in verbis. =

„ Nemo omnium sive nobilium, sivè incolarum, bonis suis „ sine legitima cognitione & judicio privetur.

Y naturalnie mòwiąc, iak to można stosować procefs exekutoryalny in liquidis, do sprawy teraznieyszey, w której zachodzi rozeznanie tranzakcyi pozwanego, y testamentu Oycowskiego.

Gdyby bowiem pozwany czynił o exekucyą względem 1600. talarow, iako resztuiących z 2000. talarow umówionych między sobą a Oycem, miałby Prawo do exekucyi, bo to iest res liquida, którą rem liquidam rezerwował sobie w Manifeście Roku 1783. dnia 14. Miesiąca Listopada, *Nro.* 11*mo.*

Lecz nadciągać Prawa ad liquida stanowionego, do kompossessyi dziedzictwem prædiorum Schoedern, & Neúborn, przeciw testamentowi Oycowskiemu, y własnym Transakcyom, iest rzecz iasna, że się to niezgodzi z Prawem, bo to iest przeciwko pozwanemu, y dopiero ma bydź rozpoznanie Sądowe, czy się maią utrzymać alboli nie, bo tranzakcye pozwanego, y testament Oycowski, są liquida, a Manifest pozwanego przeciw nim, iest rzecz illiquida. Na cóż się więc zda zażywać Prawa de liquidis, ad illiquida, y przemocnie cisnąc małoletnie dzieci, za któremi są y Prawa specyalne, to iest testament, y tranzakcye, y publiczne, to iest formula Regiminis, która mówi nemo omnium sivè „ Nobilium, sivè incolarum bonis suis sine legitima cognitione „ & Judicio privetur.

A w tym przytacza się ieszcze, y to, że ten Mandat, na Kompossessyą zapadł, w ten czas, kiedy małoletnie dzieci niemiały Opiekunow, iak się in statu causæ dowiodło, że kommunikacya nawet niedozwolona Memoryału Urodzonego Pozwanego o Kompossessyą, możnaż mówić, czy iest zachowano przynaymniey cokolwiek prawności y sprawiedliwości, wszakże nie, bo dzieci ani czynić, ani cierpieć bez Opiekunow niemogą, a kommunikacya każdemu dozwolona bydź powinna, boć to samo prawo natury skazuie, że nikt niewysłuchany, y bezbronny karany bydź niemoże.

A tak wyjustyfikowawszy nieprawność y niesprawiedliwość naypierwszego Mandatu na kompossessyą, 18. Augusti 1784. *Nro*

Nro. 16. tym samym upadaią akty exekutoryalne, pierwszy in Schoedern *7ma*, drugi in Neúborn *14ta*. obydwa Mensis Octobris 1784. odprawione, z ukaraniem na expensach prawnych małoletnich dzieci, na talarow 1135: szostakow 24.

Prócz bowiem tego, co się wyżey doniosło, iż te akty exekutoryalne są nullitatis, kiedy ich constitutorium to iest Mandat, 18. Augusti 1784. iest aż nadto nullitatis, wydany od niemaiących mocy, y w sprawie prawney, y kontrowertowaney, bo nie in re liquida, y bez kommunikacyi suppliki, a nawet po odmòwieniu tey kommunikacyi, y w tenczas kiedy dzieci niemiały Opiekunow

Pokazuie się iefzcze, z tychże aktow exekutoryalnych, niesłuszność ich

Albowiem matka tych dzieci, ażeby niebyły niszczone też dzieci przez expensa prawne, ofiarowała dobrowolnie Kompossessyą Urodzonemu Pozwanemu, niemiłosierny iednak Sędzia nieprzypuścił tey dobrowolney ofiary, podał tę Kompossessyą z przysądzeniem expens prawnych, na te dwa Akty exekutoryalne tey Kompossessyi, talarow Albertynow 1135. Szostakow 24. ktore musiały dzieci Pozwanemu zapłacić na S. Jan 1787. iako y osobne Złote 100. Albert in gradu appellationis przysądzone.

Regencya także in gradu appellationis, chociaż to sobie miała explikowano, wyraziła iednak w tey rezolucyi, że ofiarowanie Kompossessyi, niebyło od appelluiącey, to iest matki dzieci, albo od opiekunow, albo z rozkazu ich, nec cum cautione de rato, ale szczegulnie od męża.

Lecz odpowiada się na to, iż Matki tam niebyło, y gdyby była, to mąż za nią mowił, y ważnieysza mowa zawsze bywa męszczyzny, niż niewiasty, ktora sama iest pod władzą męża, y tym ci lepiey, y bespieczniey było dla Pozwanego, że mąż mowił, boby dotrzymał, niż niewiasta ktora mogłaby wczale niedotrzymać, exkuzuiąc się, że to bez wiedzy męża powiedziała.

Ani też w tym radzić się należało opiekunow, ktorych w tenczas żadnych niebyło, bo Uro: Schlippenbach, y Foelckiersamb, Stanąwszy 7go octobris 1784. *Nro 22do.* powiedzieli, że nieakceptuią opieki, iakoż po tey exekucyi 14. Decembris 1784. *nro 25to.* od niey przez Regencyą, uwolnionemi zostali, y tylko szczegulnie stanęli, ażeby przez swoią assystencyą kwalifikowali Akt exekutoryalny in Schoedern. bo in Neúborn niebyli, y właśnie stanęli nie dla obrony dzieci, ale ażeby dogodzić Pozwanemu, pozwalaiąc exekucyi mandatu Regencyi, ktoren przeciw Prawu wyszły, uciążył aż nad to sieroty.

Lecz pominąwszy te subtylizacye, zważyć, należy, czy oyczym stanąwszy przed Sędzią exekutoryalnym, dobrze oświadczył na rzecz małoletnich dzieci, albo li nie?

Wszakże dobrze, bo chciał ochronić tym dzieciom 1135. Talarow Szostakow 24. a ktore, nieakceptuiąc propozycyi oyczyma, wskazane są do zapłacenia przez małoletnie dzieci.

Gdyby to przez tę propozycyą, oyczym chciał uiąć Pozwanemu, a sobie przysporzyć, a dzieci żeby to zapłaciły, toć w takim przypadku bliższyby był Pozwany do korzystania, lecz gdy oyczym naymnieyszego szeląga, w tym nieprofituiąc od dzieci, szczegulnie z litości oświadczył, tę propozycyą, toć ią należało przyiąć, bo to dążyło na dobro małoletnich dzieci, a gdy ta nieprzyięta propozycya, pokazało się przeto ex effectu, że ułożona kalkulacya, aby przez expensa prawne

F iterum

iterum, atque iterum kalkulowane, wyniszczyć dzieci, y z fortuny ich wykalkulować, co się y z powtorney Kategoryi legati 2233. ⅓ Talarow Albertynow a z expensami & usuris do Talarow 4375. nadrosłych, iaśniey pokaże.

Pewną iest rzeczą że Dziad Pozwanego roku 1758. 6ta martij *nro 3tio*, zapisał Pozwanemu 5000. Talarow Albertynow, a in casu sterilitatis panien a Plettenberg, 1000. talarow Albertynow, o ktore się upominał oyciec pozwanego od syna leguiącego, y chciał processem exekutoryalnym odebrać, te 5000. Talarow Albertynow, ale Regencya Roku 1763. 30. novembris *Nro 4to*. niedozwoliła exekucyi, lecz odesłała ad forum fori, ex quo zachodziła kognicya tego legatum, y dla tego oyciec pozwanego, unikaiąc ciągłego Prawa, musiał się zgodzić, z Urodzonym a Plettenberg, Synem leguiącego 1765. 4ta maij *Nro 5to*. Kontentuiąc się za całe legatum Summą talarow 2233.

Ale ta summa zapłacona matce pozwanego, y tenże pozwany, tey pretensyi zrzekłsię na rzecz oyca, iak świadczy tranzakcya z pozwanym zawarta 22. Augusti 1777. *Nro 1mo*.

A na reście oddane mu są papiery do windikacyi legatum Plettenborgowskiego, iak legatur Kwit 1782. die 4ta Junii *Nro 6to*.

Y tenże pozwany rezerwował sobie szczegulnie roku 1783. 14. Novembris *Nro 11mo* resztuiące 1600. talarow z 2000. talarow roku 1777. 22. Augusti *Nro 1mo* za wszystkie pretensye, (między ktoremi y legatum Plettenbergowskiego znayduie się) przez oyca sobie zapisanych.

Y na koniec o te legatum sprawa wisi w Sądzie Selburskim, in terminis probatoriis, & reprobatoriis, o ktore następnie pozwał małotnie Dzieci, Pozwany, legatur *Nro 6to*.

Jakże więc mogł wypadać mandat Regencyi na zapłacenie 2233⅓. talarow, pod dniem 18. Februarii 1786. *Nro. 30mo*.

Kiedy rzecz iest illiquida, iest in controverso, rzecz iest pod sądem Selburskim, y sprawa ta zawisła in terminis probatoriis, & reprobatoriis o ktorą, wyexekwowawszy swoie, następnie pozwał.

Jle że Pozwany żądał u Regencyi nie tych 2233. talarow, ale 6000. talarow, iako legatum przez dziada sobie zapisanego.

Y Regencya takie wprzod wydała monitorium przeciw matce tych dzieci, na zapłacenie tych 6000. talarow, y memoryały z iedney strony od Uro: pozwanego były podawane, o zapłacenie 6000. talarow, a z drugiey strony od Matki tych dzieci, ieden 1785. 12. maii *nro 28vo* drugi 30. novembris 1785. *Nro 29no*. były podane, że o tę pretensyą powinna poyść sprawa ad forum fori, a wszelako Kancellarya Regencyi wydała mandat, 1786. 18. februarii *Nro 30mo*. na zapłacenie 2233. ⅓ talarow.

A mogłże takowy mandat wychodzić contra formulam regiminis, 1617. decyzyom Kommissarskim 1642. 1684. 1717. 1727. wyżey przywiedzionym, kiedy to wszystko zależało od poznania Sądu, wszakże niemogł, bo to iest res illiquida, potrzebu ąca rozpoznania sędziego, iakoż sam to pozwany poznał, kiedy następnie pozwał, y rozpoznaie to Sędzia Selburski, więc gdy takowy mandat wyszedł, zgrzeszono contra formulam regiminis, ktora mowi =

„ Nemo omnium, sivè nobilium sive incolarum, bonis suis, sine legiti-
„ tima cognitione, & judicio privetur.

A tym bardziey, iak nieznośnie skrzywdzone te Dzieci, kiedy Sędzia exekutoryalny, zamiast tey Summy 2233. ⅓ talarow, przez swoy Akt exekutoryalny 24. maii 1786. *Nro 32do* przyznał Summę 4375. talarow, ktora dwoynasob przenosi summę 2233. ⅓ talarow, wywyższaiąc ią do takiego quantum, za pretendowane prowizye, y expensa, na ten Akt swoy exekutoryalny łożone.

Lecz

Lecz czyliż można było rachować, ieszcze prowizye, kiedy sam Kapitał nie był pewnym y czystym.

A tym bardziey rachować expens, na ten Akt exekutoryalny, kiedy go uprzedzaiąc (a to dla uniknienia expens na niego, ktore na dzieci włożone bydż miały, iakoż y są przez rzeczony Akt, exekutoryalny) biedna matka, podała dwa memoryały do Regencyi, ieden pod dniem 27. miesiąca marca, roku 1786. oświadczaiąc w nim, iż chociaż nieakceptuie mandatu Regencyi na zapłacenie 2233. ⅓ talarow roku 1786. 18. Februarii *nro 30mo.* wydanego, bo niechce w tym preiudykować, prawom dzieci swoich, wszelako ulegaiąc przemocy, a niechcąc zniszczenia swoich dzieci, przez expens na Akt exekutoryalny łożyć się maiącą, ofiarowała dobrowolnie, tyle z Dobr Schoédern, ileby wynosiła prowizya od rzeczoney Summy, y upraszała Regencyi, ażeby nakazała tey ofiary akceptacyą Urodzonemu Pozwanemu, legatur *Nro 31mo.*

A niedoczekawszy się rezolucyi na tę Supplikę, podała drugą 11. maij 1786. referuiąc się do pierwszey w wyrazach swoich, y prosząc dla uniknienia expens prawnych, ażeby taż Regencya insynuowała Podsędkowi, nie exekucyą rzeczonego mandatu, ale nakaz, aby pozwany, bez processu wziął w possessyą z dobr Schoédorn tyle, ile wynosi prowizya od talarow albertynow 2233. ⅓ leg: *Nro 31mo.*

Lecz y na tę powtorną Supplikę żadney od Regencyi nieodebrała rezolucyi, ktorą należało się dać, bo szło o małoletnie dzieci, a mianowicie, że rzeczy słuszney żądała matka, co bardziey Regencya czuć to była powinna, ktora iest w Xięstwie Kurlandyi nayważsza Opiekunką sierot, a opiekunom zawsze należy czuć o dobro sierot, nie zaś wymyślać sposoby, iakby wyzuć z fortuny, tak iak w teraźnieyszym przypadku, wszystkich użyto spcsobow na zniszczenie małoletnich dzieci, co ieszcze y trzeci sposob pod wymyślnym tytułem Judicij arendæ iaśniey pokaże.

Wyżey się in statu causæ dowiodło, że Urodzonemu Pozwanemu z dwóch powodów (raz że wziął siodmą część dobr Schoédern, mocą mandatu na Kompossessyą wydanego, drugi raz mocą mandatu, y Aktu exekutoryalnego, wziął część Dobr Schoédern, zamiast summy 2233. ⅓ talarów, w summie talarów 4375.) ubyła Summa 370. talarow od pierwiastkowey summy 1300. talarow, za ktorą oyczym małolatnich dzieci od opiekunow arędował Schoédern a tey arędy ustąpił Pozwanemu y tenże Pozwany zniżył teraz prowent per Judicium arendæ do Talar. Albert 930.

Powinienby mieć Pozwany obligacyą oyczymowi dzieci, że mu ustąpił arędy, a pretensyi żadney nieformować, z powodu z mnieyszenia prowentu arędownego, ba sam sobie to z mnieyszenie uczynił, a ktore z mnieyszenie iest pod sądem czy iest ważne alboli nie, kiedy iest pod sądem, y mandat na Kompossessyą, y mandat na zapłacenie Tal: Albert 2233. ⅓. a wywyższonych przez Sędziego Exekutoryalnego do Tal. Albert. 4375. y o powrócenie Tal. Albert. 135. Szostakow 24. za expensa prawne na Kompessessyą, Dobr Schoédern, y Neuborn, ktore małoletnie dzieci, przemocnie uciśnione na S. Jan roku 1787. Pozwanemu zapłacić musiały.

A y tu ieszcze niekoniec tey expensy, ktora niemogła nigdy kosztować tyle, bo na exekucyą tych talarów 1154. Szostakow 10. gdy nie będą zapłacone na S. Jan roku bieżącego 1788. bo dzieci nie są w stanie zapłacenia; znowu ziedzie Sędzia exekutoryalny, y znowu przysądzi expens na exekucyą, y tak per infinitum ustawicznie przysądzane będą expensa na exekucyą, bo małoletnie dzieci nie maią gotowych pieniędzy,

 na za-

na zapłacenie tych expens exekutoryalnych, więc będzie co raz Sędzia exekutoryalny umnieyszał prowent arędowny dobr Schoédern, a zato Judicium arenda znowu będzie przysądzał expensa, zgoła przez te wymyślne subtylizacye, y dystynkcye, przyidzie na to: żę Dobra Schoédern przepadną, y day Boże, żeby dobrom Neuborn w tych expensach niedostało się, na co bacznie Uro: Pozwany przez te expensa, y subtelne dystynkcye zdaleka zakrawa.

Nie ieftże to więc sposob myślenia widocznie krzywdzący małoletnie dzieci, czyliż nie dąży na wyniszczenie z gruntu tychże dzieci, z dobr Schoédern y Neuborn, lecz chęć ogołocenia ich z tych dobr, ieszcze nie ma granicy na tym, zapędził się Pozwany, y do odebrania im ruchomości przez zyskane trzy rezolucye Regencyi, pierwszą 1786. 15. februarij *Nro 34.* drugą 1787. 3. Aprilis *Nro.* 35. trzecią 1787. 28. Julii *Nro* 36.

Ktore, a mianowicie ostatnia zamyka to w sobie, żeby ie zawieść gdzie będzie żądał pozwany na aukcyą, y wytrąciwszy expens oddać resztę, ceu debitum liquidum Pozwanemu, y cum expensis ex illatis matki.

Wyżey się dowiodło in stątu causæ, że Oyciec z Pozwanym transegit za wszelką Sukcessyą, kontentuiąc Pozwanego 2000. Talarów, iak videatur tranzakcya, 1777. 22. Augusti *Nro 1mo.* y powtorna 1782. 3. Julii *Nro 2do.* y akceptował tę tranzakcyą pozwany, kiedy na nie wziął 400. Talarow, y tylko sobie rezerwował resztę 1600. Talarow, iak videatur reservatio 1783. 14. Novembris *Nro 11mo.*

Y dla tego Oyciec Pozwanego, uspokoiony z nim, a maiąc wolność, z prawa Kurlandzkiego rozrządzenia swą fortuną przez testament, zostawił ią dzieciom powtornego małżeństwa, tak ruchomą, iak y nieruchomą, specyfikowawszy nawet; co ktoremu z dzieci z ruchomości leguie, legatur ten Testament, 21. Martii 1781. *Nro 7mo* & litera a post *Nm. 7m.*

Coż więc należało do Kancellaryi Regencyi wydawść trzy rezolucye, na sprzedanie mobiliów, kiedy te dysponowane są in specifico dla dzieci z powtornego małżeństwa.

W przwdzie formula Regiminis 1617. rozkazuie mobilia małoletnich przedać fol: 139. *Nro* 72. in verbis =

„ Tutores res pupillorum suorum, quæ servando, servari non possunt „ distrahere, & quotannis rationes suas conferre tenebuntur.

Ale to tylko w przypadku, kiedy mobilia nie są dysponowane, zaś w przypadku teraznieyszym nakazywać te mobilia przedać, nienależało do Regencyi, bo nie iest res liquida.

Bo te mobilia nie są pozwanego, ani on iest pupillus, dla ktorego mogły by bydź przedane, aby chowaiąc ie, niezepsuły się, lubo matka, iako Opiekunka, te, ktore chowane bydź nie mogą, bez zepsucia się, ofiarowała przedać, ale nie na instancyą Pozwanego.

Bo do nich prawa nie ma, y dopiero mieć może, iak się sprawa skończy, ktora iest in terminis probatoriis, & reprobatoriis, o ważność testamentu, iak doctum z Dekretu Sędziego Selburskiego 18. Septem: roku 1787. *Nro 10mo.*

A ile kazać przedawać, te mobilia w ktorych ma też część swoią matka, służącą sobie podług Prawa, y tylko kazać to zostawić, co wniosła do męża, wszakże to iuż rzecz nie iest pupilarna, legatur *Nro 36to.*

Jle znowu kazać wieść te rzeczy na aukcyą, dokądby chciał pozwany, ostrzedz mu expensa na te aukcyą y przewozkę, a wytrąciwszy takie expensa, reszte kazać odd ć pozwanemu ceu liquidum debitum.

A nuż pozwany pod pozorem lepszego spienieżenia tych mobiliów, każe

każe ie wieść w nayodleglcyszé kraie, a możnaż mu expensa, wracać, z tak improwizyonalney rezolucyi.

A możnaz było rozkazywać reszte po wytrąceniu expens, kazać Pozwanemu oddać, ceu liquidum debitum, kiedy on do tego nic nie ma, bo ma za swoie, to iest 2000. Talarow, zrzekł się wszystkiego, y Oyciec tym dysponował, dla dzieci powtornego małżeństwa, y ieżeli co ma mieć z tych mobiliow, to należy od rozpoznania Sędziego Selburskiego, pod ktorym ta zostaie Sprawa in terminis probatoriis & reprobatoriis.

Więc w tym wszystkim postępuiąc Kancellarya Regency tak bezprawnie y absolutnie, postąpiła w tym wszystkim spoliative, bo postąpiła bez rozpoznania pryncypalney sprawy, ktora iest pod Sędzią Selburskim, Sędzia bowiem postępuiący bez rozpoznania sprawy, popełnia spolium, y skazuie drogę stronie do restytucyi siebie, postępuiąc bowiem bez rozpoznania Sprawy, nie ma bydź zważany iako Sędzia, ale iako prywatny, bo nikt bez rozpoznania istotney sprawy, zwłasności swoiey ogołocanym bydź niemoże, y nikt takiego Sędziego prywatnie, bo bez rozpoznania pryncypalney sprawy postępuiącego, słuchać nie iest obowiązany, y każdy tak pokrzywdzony przez Sędziego bez rozpoznania sprawy, ma prawo u wyższego Sędziego upomnieć się o restytucyą tego wszystkiego, cokolwiek przez rezolucye niższego Sędziego bez rozpoznania sprawy postępuiącego, zabrano mu iest, iak legatur z Prawa pospolitego observatio Gailli 72. lib: 2. in verbis =

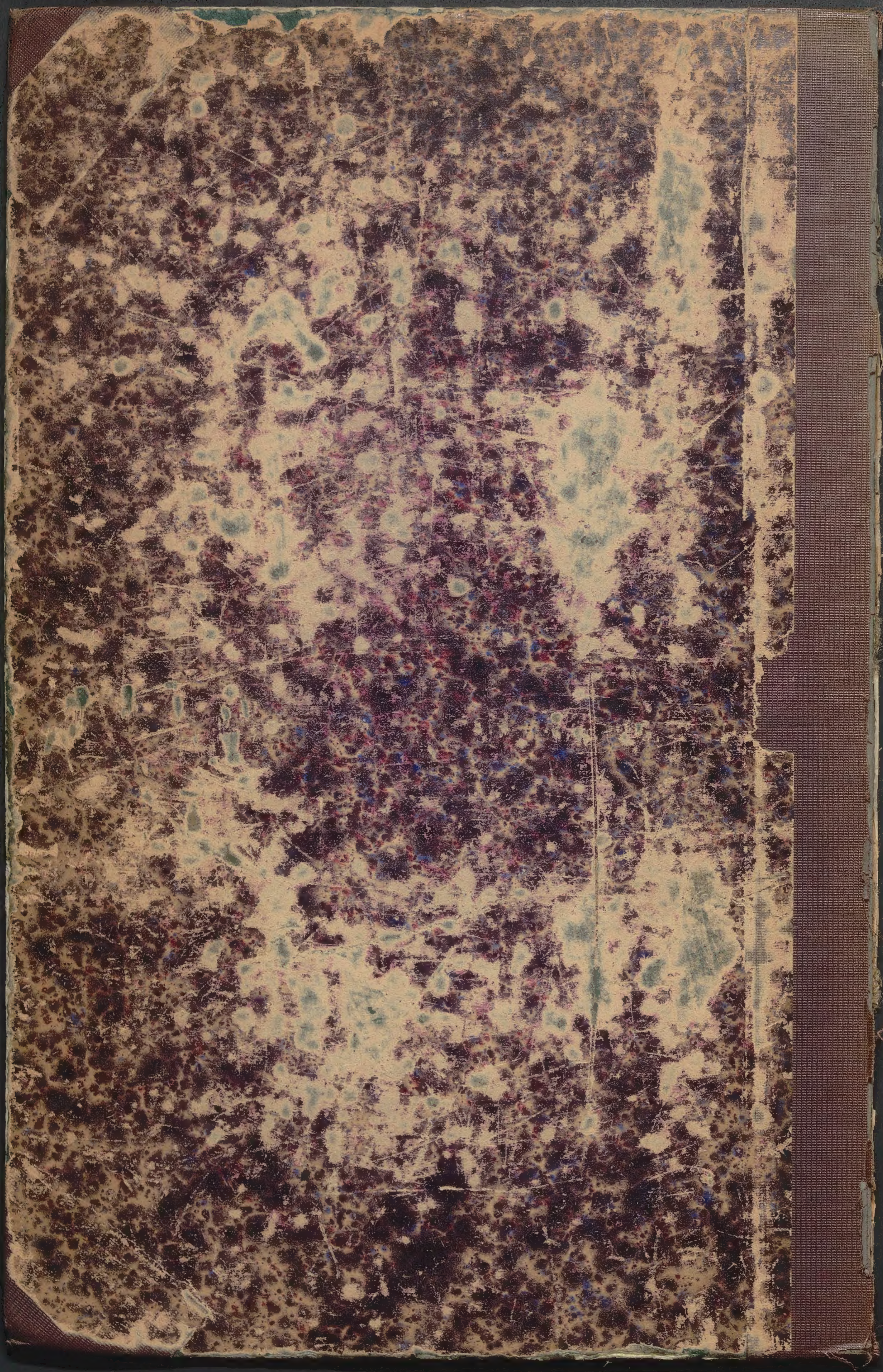
„Non solum privatus spolium committit, sed etiam Judex, si absque „causæ cognitione procedat, parte alterâ non auditâ, immitendo ali„quem in bona controversa, ad unius partis instantiam, vel auferendo ali„cui possessionem. Et taliter spoliatus a judice, absque causæ cognitio„ne procedente, ante omnia quoque restituendus est, perinde ac si à pri„vato spoliatus esset, nam judex excedendo fines sui officij, puta „procedendo, absque causæ cognitione in præjudicium alterius, priva„tus reputatur, adeò ut ei impunè non pareatur, sed licitè resisti posset, „quia tanquàm privatus procedere dicitur, hinc est, quod judex injuria„rum conveniri possit, si extrà judicium alicui injuriam faciat; nec obstat „regula, quod spoliatus authoritate judicis, non restituatur, item quod „justè possidere dicatur, qui autore prætore, possidet; quia jura illa, & „regulæ procedunt, si cum causæ cognitione, judicialiter, parte altera de „cujus agitur prœjudicio, citatâ. Ratio: quia cognoscere, juris ordine non „servato, est jus alterius auferre. Prætereà, quod ingrediens possessio„nem, vigore sententiæ, parte non auditâ, & absque cognitione, & sic nul„liter prolatæ, incidat, in pænam meminerint &c: ubi dicit, quod spolia„tus vigore sententiæ nullæ, possessionem recuperandæ intentare, & „restitutionem petere possit, & authoritatem judicis non excusare, etiam „si possessor injustus esset, cum nemini sua possessio absque causæ cogni„tione auferenda, adèòque prædo in ea tuendus. Jmo nè authori„tate quidem Rescripti Principis, licet occupare possessionem alterius, „alterâ parte non auditâ. quia hujusmodi Rescripta, intelliguntur esse sub „& obreptitia, & generaliter Rescripta Principis, itâ intelligenda sunt, ut „nemini injuriam faciant; Intentio enim Principis talis esse præsumitur, „qualis est Legum candor, & rationis naturalis integritas. Amplia „hanc observationem, ut etiam procedat in judice, judicialiter juris or„dine servato, procedente, casu quô notoriè de injustitia sententiæ con„stet, similiter ampliatur in Judice, judicialiter ex defectu jurisdictionis „nulliter procedente, quià à tali judice jurisdictione carente spoliatus, „ante omnia debet restitui; Paria ètenim sunt, sententiam non esse latam,

„vel á judice incompetente latam. Et si Judex defacto Parte alterâ, „non citatâ procedat, & auferat possessionem, debet spoliatus in continenti à superiore dè facto, absque citatione iterum restitui. Ubi dicit, „quod eà, quæ per judicem facta sunt de facto, possunt etiam dè facto, „absquè partis citatione revocari. Et sicut judex fuit facilis in immittendo, ità quoque debet esse facilis in extramittendo. Jtem si Judex „dedit tenutam parte non citata, debet hoc revocare sine partis alterius „citatione, Bald: &c: ubi dicit quodsi judex fecit aliquam executionem „dè facto, parte non citata, debet etiam alterâ parte non citata, eam revocare, quia sicut fuit facilis in concedendo, ità debet esse facilis in revocando, =

Tu więc ieſt iſtotny przypadek w ſprawie teraźnieyſzey, bo dzieci do Regencyi pozywane nie były, bo naypierwſzy mandat na kompoſſeſſyą wyſzedł bez ich obrony, y bez wyſłuchania ich, gdy im nawet kommunikacya memoryału Uro: pozwanego na proźbę ich matki żądana odmowioną zoſtała, gdy w ten czas ten mandat wyſzedł, kiędy dzieci opiekunow niemiały, gdy Regencya iednych uwalniała, a drugich naznaczała opiekunow, żaden iednak intereſu ſierot niepodiął ſię, gdy wſzyſtkie Akta ponaſtępowały, bez kognicyi Sędziego, ktore ieſzcze zawiſły in terminis probatoriis & reprobatoriis u Sędziego Selburſkiego, gdy rzecz nie ieſt liquida, aprzeto od exekucyi zaczynać nienależało, gdy iſtotnie interes ten nienależał do Regencyi, bo niebyła res liquida, ktòra iako controverſa, ieſt pod rozpoznaniem, in terminis probatoriis Sędziego Selburſkiego, a tak gdy poſtąpiła ſpoliativè Regencya, Akta iey przeto wſzyſtkie ſą nullitatis, y niezważaiąc na te Akta ſpoliativa, y owſzem uchyliwſzy one, małoletnie dzieci powinny bydź powrócone do ſwoiey własności, z powròceniem wybranych prowentow, y prowizyi, y expens wſzelkich ztąd wynikaiących, a Uro: Pozwany powinnien czekać końca ſpraw u Sędziego Selburſkiego, u ktorego te ſprawy wiſzą in terminis probatoriis & reprobatoriis.

O tey ſobie uczynienie ſprawiedliwości uciękaią do Tronu Waſzey Krolewſkiey Mości Pana Naſzego Miłościwego, nędzne ſieroty, przemocą brata własnego, authoryzowaną przez nieprawne rezolucye Regencyi uciśnione, a w ktorey, zamiaſt dania ſobie wſparcia, znaleźli nieſłuſzne obarczenie. Wſzakże Waſza Krolewſka Mość Pan Naſz Miłościwy, ieſteś Naywyżſzym Sędzią, y Naywyżſzym Opiekunem, raczyſz więc podnieść uciśnione y wyzute z fortuny ſieroty, za ktoremi rzadkim przykładem z odległey Prowincyi, żadney w tym ſwoiey, lecz ſzczegulnie paſierbow ſwoich, niemaiąc korzyści, ſtawa oſobiście przed Tronem Waſzey Krolewſkiey Mości Pana Naſzego Miłościwego oyczym ich, Urodzony Fryderyk Alexander a Brüncken, tym przeto Nayiaśnieyſzy Panie raczyſz dać wſparcie. połączone z ſprawiedliwością bo:

Tibi derelictus eſt pauper, orphano, Tu eris adiutor.

Procesa
według dawnego
prawa polskiego
i
Plakaty.

~~VIII.~~
IX